DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA ZAMOJSKIEGO NR 8

Zamość, dnia 5 czerwca 1985 r.

Treść:

Obwieszczenie

Poz. — 63 Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Zamościu

OBWIESZCZENIE

Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków

w Zamościu

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 14 Ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz. U. Nr 10, poz. 48) w rejestrze zabytków województwa zamojskiego ujęte są następujące zabytki nieruchome podlegające szczególnej ochronie przewidzianej powołaną ustawą:

Lp.	Decyzja		Opis obiektu	Miejsce położenia zabytku	Gmina Miasto	Użytkownik	Uwagi
	Data	Numer					
1	2	3	4	5	6	7	8
1/7	19 03 1966	Kl. V 3/7/66	d. Cerkiew fil. gr.-kat. p.w. św. Mikołaja, drewniana. Wzniesiona w 1859 r. z zachowaniem tradycji budownictwa cerkiewnego. Prezbiterium zwrócone na zachód. Konstrukcji zrębowej, oszalowana. Trójdzielna, jednokopułowa. Z zewnątrz dolnej części wydatny okap wsparty na występujących belkach zrębu, przerwany przy nawie od pn i pd dwuspadowymi daszkami wspartymi na słupach. Nad prezb. kruchtą i zakrystią dachy dwuspadowe nad nawą kopuła kryta blachą. Wewnątrz polichromia z 1862 r. o tradycjach późnobarokowych.	Myców	Dołhobyczów	Urząd Gminy Dołhobyczów	
2/23							Skreślono z rejestru na podst. decyzji Ministra Kultury i Sztuki z dnia 6 XII 73 r. nr ZOZ A-885/131 /Hulcze/1
3/24	24 03 1966	Kl. V 7/27/66	Dzwonnica drewniana przy kościele drewn. w Hulczu gm. Dołhobyczów. Wzniesiona w XVIII w., konstrukcji słupowo-ramowej, oszalowana. Założona na planie kwadratu, dwukondygnacyjna, z rzędem otworów arkadowych w górnej części i ozdobnymi mieczowaniami, dach namiotowy, gontowy.	Hulcze	Dołhobyczów	Par. rzym.-kat. w Hulczu	
4/25	24 03 1966	Kl. V 7/28/66	d. Rządcówka Fundacji Staszicowskiej (Hrubieszowskie Tow. Roln). Budynek drewniany, parterowy, konstrukcji zrębowej, oszalowany, na ceglanym podmurowaniu. Założony na planie prostokąta dwutraktowy, z sienią na przestrzał. Od zachodu dobudówka, od frontu ganek. Dach gontowy czterospadowy z wydatnym okapem. Wzniesiony zapewne ok. 1816 r.	Dziekanów	Hrubieszów	Urząd Gminy Hrubieszów	
5/30	8 04 1966	Kl. V 7/35/66	Murowany kościół parafialny p.w. Niepokalanego Poczęcia Marii Panny, neobarokowy z II poł. XIX w.	Józefów Ordynacki	Józefów	Par. rzym.-kat. w Józefowie Ord.	
6/31	12 04 1966	Kl. V 7/37/66	Drewniany kościół fil. rzym.-kat., d. cerkiew gr. kat. zbudowana w 1887 roku, trójdzielna, trzykopułowa, wewn. polichromia. Wszystkie trzy kopuły o równej wysokości.	Budynin	Ulhówek	Par. rzym.-kat. w Machnówku	
7/32	12 04 1966	Kl. V 7/38/66	Dzwonnica drewniana przy kościele fil. w Budyninie. Wzniesinona w roku 1887, konstrukcji słupowo-ramowej, dwukondygnacyjnej, z arkadowymi otworami dzwonowymi.	Budynin	Ulhówek	Par. rzym.-kat. w Machnówku	
8/33	12 04 1966	Kl. V 7/39/66	d. Cerkiew drewniana, obecnie kościół fil. rzym. kat. Zbudowany w roku 1863—64, trójdzielna, trzykopułowa, od frontu balkon.	Chłopiatyn	Dołhobyczów	Par. rzym.-kat. w Żniatynie	

1	2	3	4	5	6	7	8
9/34	13 04 1966	Kl. V 7/40/66	d. Cerkiew gr.-kat., obecnie kościół fil. rzym.-kat. Drewniana, zbudowana — 1867 r., jednokopułowa, trójdzielna.	Sulimów	Dołhobyczów	Par. rzym.-kat w Hulczu	
10/40	14 04 1966	Kl. V 7/46/66	Kościół parafialny, drewniany, p.w. świętego Stanisława bpa, d. cerkiew gr.-kat. Zbudowany w XVII w., konstr. węgłowej, oszalowany. Kruchta w formie wieży mieszczącej w górnej kondygnacji dzwonnicę, otwartą arkadami. Unikalny w woj. zamojskim typ kościoła z dzwonnicą nad kruchtą.	Jarczów	Jarczów	Par. rzym.-kat. w Jarczowie	
11/41	19 05 1966	Kl. V 7/51/66	Kościół fil. drewniany p. w. Matki Boskiej (dawna cerkiew gr.-kat.). Zbud. w 1801 roku, trójdzielna, jednokopułowa, konstr. węgłowej, oszalowana, otoczona sobotami („opasaniami"), prezbiterium zamknięte wielobocznie.	Dyniska	Ulhówek	Par. rzym.-kat. w Tarnoszynie	
12/42	19 05 1966	Kl. V 7/52/66	Zespół cerkiewno-krajobrazowy składający się z: 1 Wzgórza na którym wznosi się cerkiew wraz z istniejącym zadrzewieniem. 2. Dawna cerkiew gr.-kat., obecnie kościół fil. rzym.-kat. p. w. św. Mikołaja. Zbud. w roku 1600, trójdzielna, trzykopułowa, konstr. węgłowej. Sciany obite gontami, dokoła soboty („opasania"). Wnętrze z polichromią i wyposażeniem. 3. Dzwonnica drewniana, typ wieżowy, zbudowana w XVIII w., konstr. słupowej, dwukondygnacyjna. 4. Brama wejściowa na cmentarz przycerkiewny, murowana. 5. Ogrodzenie cmentarza przycerkiewnego, drewniane. 6. Starodrzew na cmentarzu.	Hrebenne	Lubycza Król.	Par. rzym.-kat. w Lubyczy Król.	
13/43	19 05 1966	Kl. V 7/53/66	Zespół kościelny: kościół, dzwonnica, cmentarz kość. 1. Kościół parafialny, drewniany, p. w. św. Michała Arch. (d. cerkiew gr. kat.), trójdzielny, trzykopułowy, konstr. węgł., oszalowany, kopuła środkowa większa, boczne mniejsze, prezbiterium zamknięte wielobocznie, otoczony sobotami. Zbud. w XVII w. 2 Dzwonnica drewniana, konstr. słupowej, 3-kond. ze zdwojonymi otworami dzwonowymi, typu brogowego, przykryta dachem namiotowym. 3. Cmentarz przykościelny z rosnącym na nim drzewostanem.	Zubowice	Komarów	Par. rzym.-kat. w Zubowicach	
14/47	2 02 1966 3 07 1936	Kl. V 7/60/66 L. K. Kons. —14—3	Stare miasto w Zamościu wraz ze wszystkimi budynkami murowanymi i drewnianymi, ruinami, drzewostanem oraz ulicami będące przykładem zespołu zabytkowego o wartościach najwyższych w skali światowej, przykładem założenia urbanistycznego opartego na teoretycznych planach miast idealnych, zrealizowanego wg jednolitej koncepcji achitektonicznej rozwijanej i wzbogacanej pod nadzorem inżynierów twierdzy zamojskiej do XIX w. i uzupełnianej obiektami budowanymi w XIX i XX w.	Zamość	Zamość		
15/48	31 10 1966 20 02 1957	Kl. V 7/61/66 Kl. V-0a/31/57	Zespół urządzeń obronnych m. Zamościa, zrealizowany w latach 1587—1619 przez Bernarda Morando, modernizowanych do XIX w.	Zamość	Zamość	PMRN Zamość 25 użytkowników zgodnie z wykazem uwidoczn. w decyzji	

1	2	3	4	5	6	7	8
	20 02 1957 20 02 1957 20 02 1957 20 02 1957 20 02 1957	Kl. V-0a/24/57 Kl. V-0a/21/57 Kl. V-0a/22/57 Kl. V-0a/23/57 Kl. V-0a/20/57	a rozbudowanych w koncepcji napoleońskiej w latach dwudziestych XIX w. przez Ludwika Mallet Malletskiego.				
16/61	16 07 1966 26 11 1966	Kl. V-0a/62/56 Kl. V 7/120/66	Murowany kościół parafialny w Tarnogrodzie p. w. Przemienienia Pańskiego, późnobarokowy, wzniesiony w 3 ćwierci XVIII w., przypisywany architektowi Bernardowi Meretynowi, z dekoracją architektoniczno-rzeźbiarską o charakterze rokokowym, uznany za zabytek wraz z zabytkami ruchomymi, dzwonnicą bramową otaczającym go drzewostanem i ogrodzeniem.	Tarnogród	Tarnogród	Par. rzym.-kat. p. w. Przemienienia Pańskiego w Tarnogrodzie	
17/64	10 10 1956 26 06 1966	Kl. V-0a/79/56 Kl. V 7/123/66	Murowany kościół parafialny p. w. Wniebowzięcia NMP, sięgającymi swymi początkami epoki gotyku o dominujących cechach tzw. architektury lubelskiej z okresu przebudowy w 1 poł. XVII w., uznany za zabytek wraz z wyposażeniem w zabytki ruchome, otaczającym go drzewostanem i dzwonnica.	Uchanie	Uchanie	Par. rzym.-kat. p. w. Wniebowzięcia NMP w Uchaniach	
18/70	19 11 1966 7 07 1957	Kl. V 7/69/66 Kl. V-0a/ 112/56/19	Kościół filialny drewniany p. w. Ofiarowania NMP zbudowany w 1675 r. bezwieżowy. Kościół został uznany za zabytek wraz z wyposażeniem wnętrza i otoczenia.	Bukowina	Biszcza	Par. rzym.-kat. w Biszczy	
19/71	26 11 1966	Kl. V 7/78/66	Kościół parafialny drewniany p. w. św .Stanisława bp. zbudowany w 1768 r. z fundacji Jana Jakuba Zamojskiego, trzynawowy, z wieżą nad kopułą. Kościół został uznany za zabytek wraz z wyposażeniem wnętrza i otoczeniem obejmującym cmentarz kościelny, ogrodzenie, drzewostan, dzwonnicę, cztery kapliczki i dwie figury kamienne na cmentarzu kościelnym.	Górecko Kościelne	Józefów	Par. rzym.-kat. w Górecku Kośc.	
20/74	26 11 1966 16 07 1956	Kl. V 7/78/66 Kl. V-0a/ 60/56/273	Kościół filialny drewniany p. w. św. Rocha, zbudowany w 1 połowie XVIII w. (1624?), bezwieżowy, z otwartą kruchtą wspartą na 4 słupach. Kościół uznany za zabytek wraz z wyposażeniem wnętrza i otoczeniem.	Tarnogród	Tarnogród	Par. rzym.-kat. w Tarnogrodzie	
21/75	21 11 1966	Kl. V 7/79/66	Układ urbanistyczny miasteczka i zabudowa ulic stodolnych ze szczególnym uwzględnieniem ul. Polnej, Orzechowej, Kościelnej i Ogrodowej w granicach oznaczonych czerwoną linią na załączonym planie. jako cenny przykład XVIII-wiecznego rozplanowania regularnego wzorowanego na renesansowych planach idealnych.	Frampol	Frampol	PGRN we Frampolu	
22/80	6 07 1957 26 11 1966	Kl. V-0a/ 257/56 Kl. V 7/122/66	Murowany kościół parafialny p. w. Matki Boskiej Różańcowej i św. Jacka jest cennym przykładem architektury barokowej z XVIII w. o szczególnie ciekawie rozwiązanej fasadzie głównej i interesującym detalu sztukateryjnym we wnętrzu, uznany za zabytek wraz z wyposażeniem w zabytki ruchome, dzwonnicą i otaczającym go drzewostanem.	Horodło	Horodło	Par. rzym.-kat. p. w. MB Różańcowej i św. Jacka w Horodle	

1	2	3	4	5	6	7	8
23/85	26 11 1966	Kl. V 7/85/66	Kościół parafialny drewniany p. w. św. Piotra i Pawła, zbudowany w 1873 r., bezwieżowy, wraz z wyposażeniem wnętrza i otoczeniem w granicach cmentarza kościelnego. Dzwonnica drewniana.	Moniatycze	Hrubieszów	Par. rzym.-kat. w Moniatyczach	
24/86	26 11 1966 11 08 1948	Kl. V 7/86/66 KS/72/II/ 148/165	Kościół parafialny drewniany p. w. MB Łaskawej (d. cerkiew unicka) zbudowany w 1801 r. trzyczęściowy, jednokopułowy. Uznany za zabytek wraz z wyposażeniem wnętrza i otoczeniem w granicach cmentarza kościelnego. Dzwonnica drewniana.	Szpikołosy	Hrubieszów	Par. rzym.-kat. w Szpikołosach	
25/87	26 11 1966	Kl. V 7/87/66	Kościół filialny drewniany p. w. Narodzenia NMP (d. cerkiew unicka), zbudowany w 1893 r. bezwieżowy, z dobudowaną wieżową kruchtą. Uznany za zabytek wraz z wyposażeniem wnętrza i otoczeniem w granicach cmentarza kościelnego.	Turkowice	Werbkowice	Par. rzym.-kat. w Turkowicach	
26/88	26 11 1966	Kl. V 7/88/66	Kościół parafialny drewniany p. w. MB Różańcowej bezwieżowy, zbudowany na przełomie XVIII/XIX w. Uznany za zabytek wraz z wyposażeniem wnętrza i otoczeniem w granicach cmentarza kościelnego. Dzwonnica drewniana.	Zawalów	Miączyn	Par. rzym.-kat. w Zawalowie	
27/90	26 11 1966	Kl. V 7/90/66	Kościół parafialny drewniany p. w. św. Mateusza z murowaną kaplicą od pn i zakrystią. Zbudowany w 1746 r. z fundacji Władysława i Adama Zaleskich o cechach barokowych, bezwieżowy. Kościół uznany za zabytek wraz z wyposażeniem wnętrza i otoczeniem w granicach cmentarza kościelnego. Dzwonnica drewniana typu obronnego.	Chłaniów	Żółkiewka	Par. rzym.-kat. w Chłaniowie	
28/92	16 07 1956 30 11 1966	Kl. V-0a/62/56 Kl. V 7/149/66	Murowany kościół parafialny p. w. św. Dominika w Turobinie jest przykładem budowli kościelnej reprezentującej architekturę tzw. „typu lubelskiego" wzniesioną w czasach kontrreformacji z wykorzystaniem gotyckiego prezbiterium. Uznany za zabytek wraz z wyposażeniem w zabytki ruchome, dzwonnicą, oraz otaczającym go drzewostanem.	Turobin	Turobin	Par. rzym.-kat. św. Dominika w Turobinie	
29/95	27 11 1966	Kl. V 7/156/66	Murowany kościół p. w. św. Zofii w Tarnogórze, parafialny jest przykładem budowli sakralnej wzniesionej w XVI w. z wykorzystaniem gotyckiej wieży obronnej z początku XVI w. jako ścian prezbiterium uznany za zabytek wraz z wyposażeniem w zabytki ruchome, dzwonnicą, murem cmentarza kościelnego z dwoma kapliczkami oraz otaczającym go drzewostanem.	Tarnogóra	Izbica	Par. rzym.-kat. p. w. św. Zofii w Tarnogórze	
30/6	30 11 1966	Kl. V 7/99/66	Kościół parafialny drewniany p. w. Narodzenia NMP bezwieżowy, wzniesiony w 1793 r., uznany za zabytek wraz z wyposażeniem wnętrza i otoczeniem w granicach cmentarza kościelnego. Dzwonnica drewniana.	Płonka	Rudnik	Par. rzym.-kat. w Płonce	
31/97	30 11 1966	Kl. V 7/100/66	Kaplica cmentarna drewniana p. w. św. Elżbiety na cmentarzu grzebalnym wzniesiona w 1852 r. z fundacji Antoniego Mędrzykiewicza i Andrzeja Kotera. Uznana za zabytek wraz z wyposażeniem wnętrza.	Turobin	Turobin	Par. rzym.-kat. w Turobinie	

1	2	3	4	5	6	7	8
32/98	30 11 1966	Kl. V 7/101/66	Kapliczka drewniana typu domkowego. p. w. św. Marka zbudowana w roku 1822 z fundacji Jana i Katarzyny Nowadzkich na miejscu dawnego cmentarza grzebalnego. Uznana za zabytek wraz z wyposażeniem wnętrza.	Turobin	Turobin	Par. rzym.-kat. w Turobinie	
33/149	16 01 1967	Kl. V 7/8/67	Zespół pałacowo-parkowy obejmuje murowany pałac. park o układzie krajobrazowym, aleję dojazdową i podjazd z gazonem od frontu oraz fragmenty starego ogrodzenia z neogotyckimi słupami ceglanymi i jest bardzo cennym przykładem założenia rezydencyjnego sięgającego XVI w. posiadającego cechy sztuki klasycystycznej z elementami romantycznymi.	Tarnogóra	Izbica	Urząd Gminy w Izbicy	
34/156	25 01 1967	Kl. V 7/21/67	Zespół kościelny obejmujący kościół drewniany, dzwonnicą otoczenie w granicach cmentarza kościelnego. Kościół parafialny drewniany p. w. Zwiastowania NMP z roku 1627 wraz z wyposażeniem wnętrza. Dwuwieżowy, barokowy, 3-nawowy. Dzwonica drewniana z XVIII w., typu obronnego.	Tomaszów Lubelski	Tomaszów Lub.	Par. rzym.-kat. w Tomaszowie Lubelskim	
35/157	9 02 1967 14 05 1957	Kl. V 7/28/67 Kl. V-0a/ 240/56	Dawna cerkiew grecko-katolicka, drewniana, jednokopułowa wzniesiona w roku 1756, uznana za zabytek wraz z otoczeniem w granicach cmentarza kościelnego.	Bełżec	Tomaszów Lub.	Urząd Gminy w Tomaszowie Lubelskim	
36/158							Skreślono z rejestru w oparciu o pismo Min. Kul- i Sztuki Nr ZOZ -A-885-13 (Rogóżno) 1 z dnia 7 10 1974 r.
37/159	31 02 1967	Kl. V 7/30/67	Spichlerz drewniany zw. „plebański", podcieniowy ,kryty gontem zbudowany w roku 1795	Krasnobród	Krasnobród	Par. rzym.-kat. w Krasnobrodzie	
38/160	31 10 1967	Kl. V 7/31/67	Kaplica drewniana p. w. Objawienia NMP, zwana „na wodzie" zbudowana na palach wbitych w dno sadzawki.	Krasnobród	Krasnobród	Par. rzym.-kat. w Krasnobrodzie	
39/170	31 01 1967	Kl. V 7/41/67	Murowany kościół parafialny p. w. Kazimierza wraz z wyposażeniem w zabytki ruchome oraz drzewostanem w granicach cmentarza kościelnego jest przykładem barokowej architektury sakralnej z połowy XVIII w. o zachowanym we wnętrzu późno barokowym wystroju.	Radzięcin	Frampol	Par. rzym.-kat. w Radzięcinie	
40/171	3 02 1967 7 05 1957	Kl. V 7/48/67 Kl. V-0a/ 131/56	Zespół kościelny składa się z murowanego kościoła p. w. św. Jana Chrzciciela wraz z wyposażeniem w zabytki ruchome. ogrodzenia murowanego z bramą-dzwonnicą i furtą, kapliczki oraz drzewostanu w granicach cmentarza kościelnego i jest przykładem architektury sakralnej, barokowej z XVIII wieku.	Potok Górny	Potok Górny	Par. rzym.-kat. w Potoku Gór.	

1	2	3	4	5	6	7	8
41/	3 01 1967	Kl. V 7/30/67	Zespół kościelny obejmuje murowany kościół parafialny p. w. Wniebowzięcia NMP wzniesiony w latach 1732—1755 wraz z wyposażeniem w zabytki ruchome, stojące w ogrodzeniu cmentarza kościelnego dwie figury i jedna z datą 1699, drugą kamienną z żelaznym krzyżem z XIX w. oraz drzewostanem w obrębie cmentarza kościelnego i jest przykładem zespołu obiektów sakralnych z XVII—XIX w.	Biłgoraj	Biłgoraj	Par. rzym.-kat. p. w. Wniebowzięcia NMP w Biłgoraju	
42/	3 02 1967	Kl. V 7/49/67	Zespół kościelny obejmuje murowany kościół parafialny p. w. św. Bartłomieja Apostoła, wzniesiony w latach 1779—1782 wraz z wyposażeniem w zabytki ruchome, murowaną dzwonnicą bramową z 2 poł. XVIII w. oraz drzewostan w granicach ogrodzenia cmentarza kościelnego i jest przykładem barokowej architektury sakralnej.	Goraj	Goraj	Par. rzym.-kat. w Goraju	
43/	13 02 1967	Kl. V 7/51/67	Kościół parafialny p. w. Niepokalanego Poczęcia NMP i św. Józefa, murowany, przekształcony z dawnej cerkwi wzniesionej w 1847 r. Według planów architekta Ludwika Radziszewskiego wpisany do rejestru wraz z wyposażeniem wnętrza i otaczającym go drzewostanem jako przykład architektury sakralnej z połowy XIX w. o formach klasycystycznych.	Luchów Górny	Tarnogród	Par. rzym.-kat. w Luchowie Gór.	
41/179	8 02 1967	Kl. V 6/16/67	Grodzisko w Terebińcu Kolonii, stosunkowo dobrze zachowane, datowane wstępnie na okres wczesnośredniowieczny, jest jednym z punktów osadniczych Zamojszczyzny z tego okresu.	Kolonia Terebiniec	Werbkowice	Osoby fizyczne	
45/181							Skreślono z rejestru na podst. decyzj MKiSzt. nr MOZ-II-885-14 (Frampol) 1 z dnia 28 09 1972 r.
46/182							Skreślono z rejestru na podst. decyzj MKiSzt. ZMiOZ z dnia 20 III 1967 Mo 2-II-885-13 (Frampol) 1
47/183	9 02 1967	Kl. V 7/59/67	Dawny dwór drewniany, obecnie szkoła podstawowa, parterowy, konstrukcji zrębowej, z gankiemu o czterech murowanych kolumnach od frontu, z dwuspadowym dachem gontowym. budowany w połowie XIX wieku.	Siemnice	Rachanie	Urząd Gminy w Rachaniach	
48/185	4 02 1967	Kl. V 7/61/67	Kościół parafialny drewniany p. w. św. Wojciecha, zbudowany w r. 1750, w r. 1847 powiększony i przebudowany, bezwieżowy, oszalowany.	Nielisz	Nielisz	Par. rzym.-kat. w Nieliszu	

1	2	3	4	5	6	7	8
49/187	9 02 1967	Kl. V 7/100/67	Spichlerz drewniany, konstrukcji na obłap. z dachem czterospadowym, zbudowany w roku 1764, z napisem i datą budowy na górnym nadprożu drzwi i wystającym na zewnątrz (przed front spichlerza) końca belki.	Tarnogród ul. Bukowskie Przedmieście 43	Tarnogród	Gierula Michał Tarnogród ul. Buk. Przedm.	
50/188	10 02 1967	Kl. V 7/190/67	Dom drewniany (dawny zajazd) w Hrubieszowie ul. Partyzantów 18. Budynek konstrukcji zrębowej, z dachem dwuspadowym, z klepkowymi bramkami przejazdowymi osadzonymi w odrzwiach zamkniętych łukiem z zastrzałami. Zbudowany w poł. XIX wieku.	Hrubieszów Partyzantów 18	Hrubieszów	Osoba fizyczna	
51/189	10 03 1967	Kl. V 7/191/67	Dworek drewniany w Hrubieszowie, Michałówka 4a, konstrukcji zrębowej, z frontu ganek na czterech kolumnach, dach czterospadowy. Zbudowany w roku 1780.	Hrubieszów Michałówka 4a	Hrubieszów	Osoba fizyczna	
52/190	10 03 1967	Kl. V 7/192/67	Dworek drewniany w Hrubieszowie, przy ul. Kruczej 6 konstrukcji zrębowej z frontu ganek na czterech kolumienkach. dach czterospadowy zbudowany w 2-ej połowie XVIII wieku.	Hrubieszów Krucza 6	Hrubieszów	Osoba fizyczna	
53/198	13 02 1967	Kl. V 7/83/67	Murowana d. cerkiew gr.-kat. p. w. śś. Kosmy i Damiana. obecnie kościół parafialny p.w . Zmartwychwstania Pańskiego wpisany został do rejestru wraz z wyposażeniem, murowaną dzwonnicą oraz otaczającym drzewostanem jako przykład architektury sakralnej z 1 ćw. XIX w.	Mircze	Mircze	Par. rzym.-kat. w Mirczu	
54/199	13 02 1967	Kl. V 7/84/67	Murowany kościół parafialny p. w. św. Michała Archanioła, wpisany został do rejestru wraz z wyposażeniem w zabytki ruchome, dzwonnicą z dzwonami i otaczającym go drzewostanem jako przykład budowli barokowej o przeznaczeniu sakralnym z końca XVIII w.	Żniatyn	Dołhobyczów	Par. rzym.-kat. w Żniatyniu	
55/211	13 02 1967	Kl. V 7/96/67	Murowany budynek bożnicy jest przykładem budowli barokowej wzniesionej w 2 poł. XVIII w. przekształconej w duchu klasycystycznym w początku XIX wieku.	Tarnogród	Tarnogród	Skarb Państwa	
56/212	14 02 1967	Kl. V 7/97/67	Park obok zabytkowego budynku szkoły jest przykładem dawnego założenia ogrodowego o charakterze krajobrazowym.	Siemnice	Rachanie	Skarb Państwa	
57/220	18 02 1967	Kl. V 7/122/67	Grodzisko w Gozdowie położone na zachód od wsi na polach Ob. Michała Durakiewicza. Stosunkowo dobrze zachowane, datowane wstępnie na okres wcześniośredniowieczny jest jednym z punktów osadniczych Zamojszczyzny z tego okresu.	Gozdów	Werbkowice	Osoby fizyczne	
58/231	18 02 1967	Kl. V 7/123/67	Zamczysko o owalnym kształcie, ze stosunkowo dobrze zachowanymi wałami i fosą, położone na terenie wsi Uchanie, datowane na okres średniowieczny, będące pozostałością zamku średniowiecznego przekształconego w XVI w. na rezydencję Uchańskich, zniszczony w XVIII wieku.	Uchanie	Uchanie	Skarb Państwa	

1	2	3	4	5	6	7	8
59/232	21 02 1967	Kl. V 7/124/67	Grodzisko w Grabowcu z dobrze zachowanymi owalnymi wałami o średnicy ok. 130 m wraz z wysuniętym na zachód podgrodziem, datowanym wstępnie na okres wczesnośredniowieczny, będące jednym z punktów osadniczych Zamojszczyzny z tego okresu.	Grabowiec	Grabowiec	Skarb Państwa	
60/233	18 02 1967	Kl. V 7/125/67	Grodzisko w Skibicach z dobrze zachowanym owalnym w kształcie wałem datowanym wstępnie na okres wczesnośredniowieczny jest jednym z punktów osadniczych Zamojszczyzny z tego okresu.	Skibice	Grabowiec	Osoby fizyczne	
61/234	22 02 1967	Kl. V 7/126/67	Grodzisko zwane „Okopy" Chmielnickiego lub „okopiki" w kształcie kopca o płaskiej powierzchni, otoczone fosą i wałem ziemnym, datowane na okres wczesnośredniowieczny (IX—XI w.) jest jednym z punktów osadniczych Zamojszczyzny z tego okresu.	Posadów	Telatyn	Skarb Państwa	
62/235	22 02 1967	Kl. V 7/127/67	Grodzisko w Majdanie Górnym, położone na wyniosłości zwanej „Biała Góra' — z częściowo zachowanym od strony północnej i wschodniej — wałem ziemnym, wstępnie datowanie na okres wczesnośredniowieczny —jest jednym z punktów osadniczych Zamojszczyzny z tego okresu.	Majdan Górny	Tomaszów	Skarb Państwa	
63/246	21 02 1967	Kl. V 7/156/67	Układ urbanistyczny miasta wraz z pozostałościami wałów obronnych jest wybitnym przykładem rozplanowania renesansowego będącym cennym zabytkiem polskiej szkoły urbanistycznej z 2 poł. XVI w. ukształtowanej w oparciu o osiągnięcia urbanstyki włoskiej powiązanej z lokalna tradycją.	Tomaszów	Tomaszów		
64/252	10 03 1967	Kl. V 7/129/67	Zamczysko w Skierbieszowie z zachowanymi umocnieniami ziemnymi w postaci wału o kształcie zbliżonym do trójkąta jest jednym z cennych zabytków tego typu z okresu średniowiecza.	Skierbieszów	Skierbieszów	Osoby fizyczne	
65/253	10 03 1967	Kl. V 7/190/67	Grodzisko koliste o średnicy ok. 60 m otoczone wałem ziemnym i fosą zewnętrzną o pow. ok. 1 ha, położone w lesie koło wsi Busieniec, przy drodze do wsi Buśno, datowane wstępnie na okrs wczesnośredniowieczny — jest jednym z punktów osadniczych Zamojszczyzny z tego okresu.	Las Leśnictwa Jarosławiec koło wsi Businiec		Skarb Państwa	
66/255	10 03 1967	Kl. V 7/162/67	Grodzisko w Rzeplinie, ze stosunkowo dobrze zachowanymi wałami ziemnymi, usytuowane na wzgórzu zwanym „Lubija" datowane wstępnie na okres wczesnośredniowieczny — jest jednym z punktów osadniczych Zamojszczyzny z tego okresu.	Rzeplin	Ulhówek	Skarb Państwa	
67/260	28 02 1967	Kl. V 7/157/67	Zespół pałacowy obejmujący pałac, dwie oficyny, spichlerz, pawilon, dawną rządcówkę, rozciągający się od zach. i pd-zach. park i trzy aleje dojazdowe jest cennym przykładem zespołu rezydencyjnego, założonego w 1 poł. XIX w. o charakterze klasycystyczno-romantycznym.	Dołhobyczów	Dołhobyczów	Skarb Państwa	

1	2	3	4	5	6	7	8
68/261	3 03 1967	Kl. V 7/158/67	Murowany budynek zamkowy.	Rachanie	Rachanie	Skarb Państwa	Na podstawie decyzji MKiS z dn. 11 05 1967 r. Nr MOZ II-885/13 (Rachanie) skreślono z rejestru park w Rachaniach.
69/282	10 03 1967	Kl. V 7/164/67	Grodzisko w Typinie z częściowo zachowanymi wałami ziemnymi otoczone fosą, datowane wstępnie na okres wczesnośredniowieczny jest jednym z punktów osadniczych Zamojszczyzny z tego okresu.	Typin	Tomaszów Lub.	Osoby fizyczne	
70/284	24 03 1967	Kl. V 7/166/67	Ziemne umocnienia obronne położone na wschodnim krańcu wsi Podlodów, zbudowane na planie trójkąta z trzema ziemnymi bastionami, otoczone fosą będącą rzadkim przykładem fortalicji z końca XVI lub pocz. XVII wieku.	Podlodów	Łaszczów	Skarb Państwa	
71/285	24 03 1967	Kl. V 7/163/67	Grodzisko zwane „Kościółkiem", otoczone wałami, położone na prawym brzegu rzeki Tanew w miejscowości Susiec przy ujściu rzeki Jeleń do Tanwi. datowane na okres wczesnośredniowieczny — jest jednym z punktów osadniczych Zamojszczyzny z tego okresu.	Susiec	Susiec	Skarb Państwa	
72/286	31 03 1957	Kl. V 7/195/57	Kaplica p. w. św. Marii Magdaleny, murowana, kryta gontem, wyposażona w zabytki ruchome, wpisana została do rejestru wraz z otaczającym ją drzewostanem jako przykład barokowego budownictwa sakralnego z końca XVIII wieku.	Puszcza Solska	Biłgoraj	Par. rzym.-kat. p. w. św. Marii Magdaleny w Puszczy Sol.	
73/287	31 03 1967	Kl. V 7/196/67	Dzwonnica murowana, kryta dachówką, znajdująca się poza terenem cmentarza kościelnego przy drodze do Tarnogrodu jest przykładem architektury barokowej z wieku XVIII i cenną pozostałością po dawnym zabytkowym kościele parafialnym.	Puszcza Solska	Biłgoraj	Par. rzym.-kat. p. w. św. Marii Magdaleny w Puszczy Sol.	
74/288	31 03 1967	Kl. V 7/197/67	Dawny klasztor Franciszkanów, założony na planie litery „L", dwukondygnacyjny, murowane ogrodzenie ze schodami i bramą oraz otaczający je drzewostan są pozostałością dawnego zespołu franciszkańskiego wzniesionego w epoce baroku w końcu XVIII wieku.	Puszcza Solska	Biłgoraj	Par. rzym.-kat. p. w. św. Marii Magdaleny w Puszczy Sol.	
75/294	31 03 1967	Kl. V 7/201/67	Ratusz wraz z murowanymi oficynami mieszczącymi dawniej więzienie jest szczególnie cennym przykładem zespołu budowli o przeznaczeniu administracyjnym, sięgających początkami założenia Zamościa, końca XVI w, związanych z Bernardem Morando. przekształconych w 1 poł. XVII w. i 2 poł. XVIII stulecia oraz na pocz. XIX w.	Zamość Rynek Wielki	Zamość	Skarb Państwa	
76/295	22 03 1967 15 02 1957	Kl. V 7/207/67 Kl. V 7/0a/6/57	Kamienica dwupiętrowa z podcieniem jest szczególnie cennym przykładem kamienicy mieszczańskiej wzniesionej w XVII wieku.	Zamość Rynek Wielki Ormiańska 28	Zamość	Osoby fizyczne	

1	2	3	4	5	6	7	8
77/297	22 03 1967 15 02 1957	Kl. V 7/206/67 Kl. V-0a/6/57	Kamienica dwupiętrowa z podcieniem zwana „pod lwami" jest cennym przykładem renesansowej kamienicy mieszczańskiej z XVII w. o bogatym wystroju plastycznym elewacji frontowej i wnętrza.	Zamość Rynek Wielki Ormiańska 26	Zamość	Osoby fizyczne Skarb Państwa	
78/298	7 04 1967	Kl. V 7/205/67	Kamienica dwupiętrowa z podcieniem jest cennym przykładem kamienicy mieszczańskiej, wzniesionej około połowy XVII w. z elewacją ozdobną bogatą dekoracją plastyczną o motywach figuralnych i roślinno--geometrycznych.	Zamość Rynek Wielki Ormiańska 24	Zamość	Osoby fizyczne Skarb Państwa	
79/299	7 04 1967 15 02 1957	Kl. V 7/209/67 Kl. V-0a/7/57	Kamienica dwupiętrowa z podcieniem jest szczególnie cennym przykładem kamienicy mieszczańskiej z XVII wieku o bogatym wystroju plastycznym elewacji zewnętrznych.	Zamość Rynek Wielki	Zamość	Osoby fizyczne	
80/300	22 03 1967	Kl. V 7/208/67	Kamienica dwupiętrowa z podcieniem zwana „pod Madonną" jest szczególnie cennym przykładem kamienicy mieszczańskiej wzniesionej w XVII w. o zachowanej na fasadzie bogatej dekoracji plastycznej..	Zamość Rynek Wielki Ormiańska 22	Zamość	Osoby fizyczne	
81/301	31 03 1967 15 02 1957	Kl. V 7/211/67 Kl. V-0a/3/57	Kamienica jednopiętrowa z podcieniem jest szczególnie cennym przykładem budowli mieszczańskiej wzniesionej w XVII w., która zachowała układ przestrzenny oraz wystrój w postaci kamiennego portalu i pierwotnej dekoracji sztukateryjnej w sieni i klatce schodowej.	Zamość Rynek Wielki Staszica 31	Zamość	Skarb Państwa Osoby fizyczne	
82/302	31 03 1967 20 02 1957	Kl. V 7/213/67 Kl. V-0a/27/57	Murowany kościół p. w. św. Stanisława B. wraz z wyposażeniem w zabytki ruchome i otaczającym go drzewostanem w granicach ogrodzenia cmentarza kościelnego, jest cennym przykładem centralnej budowli sakralnej, wzniesionej w latach 1618—1631 ozdobionej we wnętrzu, sztukateriami tzw. typu lubelskiego.	Zamość Kościuszki 1	Zamość	Klasztor OO Redemptorystów w Zamościu	
83/304	31 03 1967	Kl. V 7/210/67	Kamienica dwupiętrowa z podcieniem zwana kamienicą Linka jest szczególnie cennym przykładem budowli mieszczańskiej wzniesionej w XVII wieku, przebudowanej w końcu XVII w. przez architekta majora Jana Michała Linka.	Zamość Rynek Wielki Mickiewicza 5	Zamość	osoba fizyczna	
84/305	31 03 1967 12 06 1956 20 02 1957 22 02 1957	Kl. V 7/212/67 Kl. V-0a/35/56 Kl. V-0a/26/57 Kl. V-0a/29/57	Zespół kościoła kolegiackiego obejmuje kościół par. p. w. św. Tomasza Ap. wraz z wyposażeniem w zabytki ruchome, murowaną, wolno stojącą dzwonnicę, murowany budynek dawnej dziekanii zw. „Infułatką" przy ul. Przybyszewskiego 1 oraz drzewostan. w granicach ogrodzenia, murowany dom wikariuszy — plebanię przy ul. Przybyszewskiego 3 i jest szczególnie cennym przykładem sięgającym początkom założenia Zamościa łączonym z Bernardo Morando przekształconym w epoce klasycyzmu pocz. XIX w.	Zamość	Zamość	Par. rzym.-kat. p. w. św. Tomasza Ap. w Zamościu	
85/306	31 03 1967 26 05 1956	Kl. V 7/203/67 Kl. V 0/38/56	Murowany budynek dawnej bożnicy w Zamościu wraz z przedsionkiem, dwoma babińcami oraz murowanym domem pokahalnym to przykład zespołu żydowskich budowli kultowych wzniesionych w 1 poł. XVII w. o zachowanych na zewnątrz pozostałościach pierwotnej attyki a sztukateriach tzw. „typu lubelskiego" we wnętrzu.	Zamość	Zamość	Skarb Państwa	

1	2	3	4	5	6	7	8
86/315	10 05 1967	Kl. V 7/223/67	Zespół kościelny obejmuje kościół par. p. w. św. Stanisława dzwonnicę, ogrodzenie cmentarza kościelnego wraz z bramą a także drzewostan w granicach ogrodzenia cmnetarza kościelnego i jest cennym przykładem jednolitego zespołu budowli z poł. XIX w. wzniesionych w stylu romantycznego neogotyku.	Wielącza	Szczebrzeszyn	Par. rzym.-kat. w Wielączy	
87/316	10 05 1967 22 06 1956 22 06 1956	Kl. V 7/222/67 Kl. V-0a/45/56 Kl. V-0a/46/56	Zespół pałacowo-parkowy, obejmujący pałac, oranżerię, dom emerytów, tzw, czerwony domek oraz park jest szczególnie cennym założeniem rezydencyjnym z epoki baroku w poł. XVIII w. przekształconym w 1 poł. XIX w. w duchu romantycznym.	Klemensów	Szczebrzeszyn	Skarb Państwa	
88/325	14 07 1967 15 02 1957	Kl. V 7/22/ 9/67 Kl. V-0a/2/57	Kamienica jednopiętrowa z podcieniem, jest cennym przykładem budowli mieszczańskiej, wzniesionej w XVII w., która zachowała pierwotny portal kamienny do sieni i kamienne obramienia okien.	Zamość Rynek Wielki Staszica 29	Zamość	Osoby fizyczne	
89/326	14 07 1967 20 02 1957	Kl. V 7/228/67 Kl. V-0a/43/57	Kamienica jednopiętrowa z podcieniem zwana „kamienicą Moranda" lub „morandowską" jest szczególnie cennym przykładem budowli mieszczańskiej, wzniesionej w XVII w., która zachowała bogato dekorowane kamienne obramienia okien i sztukateryjny fryz nad arkadami podcienia.	Zamość Rynek Wielki	Zamość	Osoby fizyczne	
90/327	30 06 1967 9 05 1957	Kl. V 7/189/67 Kl. V-0a/ 197/57	Zespół pocerkiewny obejmujący d. cerkiew par. gr. kat. obecnie kościół szkolny wraz z wyposażeniem, dawną dzwonnicę obecną dzwonnicę oraz drzewostan w granicach cmentarza kościelnego jest przykładem zespołu zabytkowego wzniesionego w końcu XVIII w. według projektu architekta Losy de Losenau przekształconego w końcu XIX w.	Hrubieszów Staszica 13	Hrubieszów	Par. rzym.-kat. p. w. św. Mikołaja w Hrubieszowie	
91/328	14 07 1928 10 10 1956	Kl. V 7/233/67 Kl. V-0a/81/56	Zespół klasztorny podominikański w Hrubieszowie obejmuje kościół obecnie par. p. w. św. Mikołaja wraz z wyposażeniem w zabytki ruchome, dawny klasztor, dzwonnicę oraz drzewostan w obrębie cmentarza kościelnego i jest przykładem zespołu zabytkowego, powstałego w epoce baroku w poł. XVIII w. przekształconego w XIX i XX w.	Hrubieszów Dzierżyńskiego 12	Hrubieszów	Par. rzym.-kat. p. w. św. Mikołaja B. w Hrubieszowie	
92/330	14 07 1967 9 05 1957	Kl. V 7/234/67 Kl. V-0a/ 183/56	Murowana plebania jest przykładem budowli późnobarokowej, wzniesionej w XVIII w. przekształconej częściowo w XIX w.	Hrubieszów Dzierżyńskiego 12	Hrubieszów	Par. rzym.-kat. p. w. św. Mikołaja B. w Hrubieszowie	
93/333	14 07 1967	Kl. V 7/242/67	Murowany dworek parterowy z portykiem kolumnowym wzniesiony w 1831 r. przez budowniczego Nosalskiego jest typowym przykładem budownictwa mieszkalnego podmiejskiego z epoki klasycyzmu.	Hrubieszów Staszica 12b	Hrubieszów	Skarb Państwa	
94/334	14 07 1967	Kl. V 7/241/67	Murowany dom, parterowy z ryzalitem w części środkowej jest typowym przykładem budownictwa mieszkalnego w epoce klasycyzmu z 1 poł. XIX w.	Hrubieszów Kościelna 28	Hrubieszów	Osoba fizyczna	

1	2	3	4	5	6	7	8
95/336	14 07 1967	Kl. V 7/239/67	Murowana kamienica jest typowym przykładem budownictwa mieszczańskiego z epoki klasycyzmu z 1 poł. XIX w.	Hrubieszów Plac Wolności (Rynek)	Hrubieszów	Skarb Państwa	
96/337	14 07 1967	Kl. V 7/238/67	Murowana kamienica wraz ze znajdującą się od tyłu oficyna są typowym przykładem budownictwa mieszczańskiego z epoki klasycyzmu z 1 poł. XIX w.	Hrubieszów Targowa 23	Hrubieszów	Osoby fizyczne	
97/338	14 07 1967	Kl. V 7/237/67	Murowany dwór zwany Du Chateau wraz z oficynami, murowanym ogrodzeniem i założeniem dziedzińca jest przykładem zespołu dworskiego, wzniesionego na miejscu dawnego zamku w 1791 r., rozbudowany w XIX w. i XX stuleciu, o cechach barokowo-klasycystycznych.	Hrubieszów Dzierżyńskiego 11	Hrubieszów	Osoba fizyczna	
98/339	14 07 1967	Kl. V 7/243/67	Dworek podmiejski jest przykładem, zabudowy małomiasteczkowej o charakterze klasycystycznym z 2 poł. XIX w.	Hrubieszów Czerwonego Krzyża 18a	Hrubieszów	Osoba fizyczna	
99/340	14 07 1967	Kl. V 7/240/67	Dom mieszkalny zwany domem Kisewetterów jest typowym przykładem budownictwa mieszkalnego klasycystycznego z 1 poł. XIX w.	Hrubieszów Dzierżyńskiego 31	Hrubieszów	Osoby fizyczne	
100/342	20 10 1967	Kl. V 7/169/67	Zamczysko zwane „Wałami Jagiellońskimi" położone na wysokim brzegu rzeki Bug pochodzące z okresu średniowiecznego będące cennym zabytkiem historycznym.	Horodło	Horodło	Skarb Państwa	
101/343	20 10 1967	Kl. V 7/169/67	Grodzisko z dobrze zachowanymi wałami ziemnymi położone na polu Ob. Józefa Błaszczuka, datowane na okres wczesnośredniowieczny. Jest jednym z ważniejszych ośrodków osadniczych Zamojszczyzny z tego okresu.	Czermno	Tyszowce	Osoba fizyczna	
102/347	20 10 1967	Kl. V 7/233/67	Grodzisko w Sąsiadce dobrze zachowane, datowane na okres wczesnośredniowieczny jest jednym z ważniejszych ośrodków osadniczych Zamojszczyzny z tego okresu.	Sąsiadka	Sułów	Osoby fizyczne	
103/360	28 11 1968	Kl. V 7/42/68	Cmentarzysko kurhanowe w Lipsku-Polesiu położone na działkach Ob. Stanisława Czachary i Andrzeja Dragana o powierzchni 29 475 m², składające się z 60 kurhanów datowane jest na IX—X wiek — jest jednym z cenniejszych zabytków archeologicznych z tego okresu na Zamojszczyźnie.	Wieś Lipsko-Polesie	Zamość	Osoby fizyczne	Cmentarzysko wyłączone jest spod użytkowania

1	2	3	4	5	6	7	8
104/364	3 12 1968	Kl. V 7/46/68	Cmentarzysko kurhanowe składające się z 4 dobrze zachowanych mogił o średnicach u podstawy ok. 20 m i wysokości 1 m oraz pobliskie nierówności terenowe wskazujące na zniszczone dalsze mogiły, położone w pobliżu wsi Busieniec, w lesie uroczyska „Podbusieniec" oddziały 6 i 7 przy drodze Businiec — Putnowice Górne datowane wstępnie na okres średniowieczny, będące cennym zabytkiem archeologicznym z tego okresu.	Las Leśnictwa Jarosławiec	Uchanie	Skarb Państwa	
105/365	3 12 1968	Kl. V 7/47/68	Kopiec ziemny o średnicy podstawy ok. 20 m i wysokości ok. 0,7 m położony w pobliżu wsi Busieniec, przy drodze Busieniec — Buśno, na skraju lasu uroczyska „Zabusieniec" oddz. 3. będący mogiłą datowaną wstępnie na okres średniowieczny.	Las Leśnictwa Jarosławiec	Uchanie	Skarb Państwa	
106/366	3 12 1968	Kl. V 7/48/68	Grodzisko z dobrze zachowanymi, owalnymi w kształcie wałami położone w pobliżu wsi Zawalów gm. Miączyn na podmokłych łąkach, zwane przez miejscową ludność „Jabłońszczyzna" datowana wstępnie na okres średniowieczny będące jednym z punktów osadniczych Zamojszczyzny z tego okresu.	Łąki Miączyn	Miączyn	Osoby fizyczne	
107/368	14 02 1969	Kl. V 7/102/69	Dobrze zachowane wały ziemne będące pozostałością średniowiecznego grodziska, położone na kruntach wsi Michalów, zwane przez okoliczną ludność „Drogą kozacką" lub „Wałami Kozackimi" — jako przykład ziemnej budowli obronnej z tego okresu.	Pola uprawne wsi Michalów	Rachanie	Osoby fizyczne	
108/370	11 02 1969	Kl. V 7/104/69	Zamczysko w Kryłowie gm. Mircze, położone na gruntach gromadzkich, użytkowane jako pastwisko. Zamczysko datowane jest na okres średniowieczny. Zamek przekształcony został w XVI wieku i umocniony murowanymi fortyfikacjami, z których zachował się zarys obwodu i ruiny bastei. Całość stanowi rzadki i szczególnie cenny przykład zamku nawodnego na planie trójkąta.	Kryłów	Mircze	Skarb Państwa	
109/372	5 04 1969	Kl. V 7/151/69	Drewniana wieża ciśnień lokalnego urządzenia wodociągowego, zbudowana przez Dra Bolesława Modzelewskiego w latach 1923/24 wraz z wyposażeniem wewnętrznym (oprócz silnika elektrycznego) W/w wieża ciśnień jako unikalne w województwie zamojskim urządzenie wodociągowe jest przykładem prób wprowadzenia postępu technicznego w małych miastach pozbawionych urządzeń komunalnych i stanowi zabytek techniki.	Zamość Partyzantów 74	Zamość	Osoby fizyczne	
110/373	14 04 1969	Kl. V 7/153/69	Zespół drewnianych zabudowań tworzący zagrodę gospodarczą składającą się z: 1) Domu mieszkalnego zbudowanego w roku 1810 fundacji Andrzeja Grabińskiego, konstrukcji węgłowej, przykrytego dachem gontowym czterospadowym z gankiem od frontu, o jednospadowym daszku wspartym na czterech słupkach, kominem komorowym usytuowanym centralnie w środku sieni. 2) Budynków gospodarczych położonych w podwórzu równolegle do uliczki prowadzącej na łąki (zadaszenie, szopa, stajnia, spichlerz. 3) Stodoły przykrytej dachem dwuspadowym gontowym, usytuowanej równolegle do domu mieszkalnego zamykającej podwórze. 4) Bramki z furtką i zadaszeniem od ul. J. Krasickiego.	Biłgoraj J. Krasickiego 50	Biłgoraj	Osoby fizyczne	

1	2	3	4	5	6	7	8
111/374							Skreślono z rejestru na podst. decyzji MKiSzt. MOZ-U-885-48/79 z 30 06 1979 r.
112/375							Skreślono z rejestru na podst. decyzji MKiSzt. Nr MOZ 11-885-13 (Biłgoraj) 1 z dn. 30 09 1972 r.
113/392	16 01 1969	Kl. V 7/98/69	Budynek główny, oraz portiernie browaru w Zwierzyńcu woj. zamojskie jako przykład budownictwa przemysłowego z I ćwierci XIX wieku.	Zwierzyniec	Zwierzyniec	Skarb Państwa	
114/395	11 02 1969	Kl. V 7/122/69	Kościół parafialny w Gorzkowie wraz z wyposażeniem wnętrza, dzwonnicą - bramą, murem i kapliczkami, oraz drzewostanem w granicach cmentarza kościelnego jako przykład wzniesionej około 1623 r. budowli sakralnej, która pomimo znacznych zmian, wprowadzonych w trakcie późniejszych przeróbek zachowała w swojej bryle cechy późniejszego renesansu.	Gorzków	Gorzków	Skarb Państwa Par. rzym.-kat. w Gorzkowie	
115/398	12 02 1969	Kl. V 7/124/69	Kościół parafialny w Żółkiewce, wraz z wystrojem wnętrza dzwonnicą - -bramą, murem otaczającym cmentarz kościelny i zawartym w jego obrębie drzewostanem jako przykład jednonawowego kościoła późnobarokowego, wzniesionego około 1770 r. Elewacje rozczłonkowane są pilastrami, a fasadę wieńczy trójkątny szczyt o linearnie traktowych spływach wolutowych.	Żółkiewka	Żółkiewka	Par. rzym.-kat. w Żółkiewce	
116/407	5 02 1969	Kl. V 7/57/69	Dwór z parkiem w Dębiu jako przykład późnoklasycystycznego budownictwa mieszkalnego z połowy XIX w. usytuowanego w parku krajobrazowym.	Dąbie		Skarb Państwa	
117/411	17 04 1969	Kl. V 7/40/69	Pałac w Łabuńkach wraz z wystrojem architektonicznym wnętrza i parkiem jako przykład klasycystycznego założenia pałacowego z przełomu XVIII i XIX w. z czterokolumnowym portykiem w elewacji frontowej i kolumnadą od strony ogrodu. We wnętrzu zachowana dekoracja stiukowa stropów i supraport.	Łabuńki	Łabunie	Skarb Państwa	
118/430	11 06 1970	Kl. V 7/77/70	Zespół pałacowy w Strzyżowie gm. Horodło obejmujący: 1) wzniesiony w latach osiemdziesiątych XVIII w. częściowo przekształcony po 1836 r. murowany, założony na planie prostokąta oflankowego ryzalitami z zachowaną stiukową dekoracją wnętrza z I połowy XIX wieku, 2) dwie prostokątne oficyny dziewiętnastowieczne. 3) dwa ośmioboczne pawilony-kaplicę i lamus, 4) mur oporowy oraz 5) drzewostan i niezabudowany teren w granicach zespołu pałacowego, jako przykład późnobarokowego założenia pałacowego, symetrycznie zakomponowanego wokół dziedzińca i posiadającego dzięki położeniu na wysokiej skarpie interesujące walory krajobrazowe.	Strzyżów	Horodło	Skarb Państwa	

1	2	3	4	5	6	7	8
119/437	2 06 1969	Kl. V 7/158/69	Dawna bożnica w Józefowie, jako przykład wzniesionej w XVIII w. żydowskiej budowli sakralnej z miejscowego kamienia o surowej bryle i skromnym wystroju architektonicznym.	Józefów	Józefów	Urząd Gminy Józefów	
120/438	2 06 1969	Kl. V 7/159/69	Cmentarz żydowski w Józefowie, jako przykład dobrze zachowanego cmentarza żydowskiego o licznych, ozdobionych ciekawą dekoracją rzeźbiarską nagrobkach i interesujących walorach krajobrazowych.	Józefów	Józefów	Urząd Gminy Józefów	
121/441	30 07 1969	Kl. V 7/48/69	Pałac w Oszczowie jako przykład barokowego dworu parterowego z piętrowymi ryzalitami bocznymi. Całość pokrywa wysoki, mansardowy dach.	Oszczów	Dołhobyczów	Skarb Państwa	
122/443	4 08 1969	Kl. V 7/45/69	Dwór i park podworski w Skomorochach Dużych, jako przykład klasycystycznej budowli XIXwiecznej drewnianej, częściowo obudowanej cegłą o kolumnowym portyku na osi i skromnym wystrojem architektonicznym. W parku zachowały się ślady regularnego założenia i okazy starych drzew.	Skomorochy Duże	Grabowiec	Skarb Państwa	
123/445	4 08 1969	Kl. V 7/61/69	Pałac z parkiem w Stryjowie gm. Izbica jako przykład dziewiętnastowiecznej budowli mieszkalnej, w której do parterowego, klasycystycznego dworu dobudowano na przełomie XIX i XX w. dwukondygnacjowe, prostokątne budynki tworzące założenie na planie litery H. środkowa część otrzymała wówczas dekorację neogotycką. Skrzydło północne utrzymane jest w duchu eklektycznej architektury neorenesansowej. W krajobrazowym parku zachował się cenny stary drzewostan.	Stryjów	Izbica	Skarb Państwa	
124/468	17 04 1970	Kl. V 7/29/70	Pozostałości zespołu dworskiego w Żulicach w postaci murowanego parterowego pałacu z jego wystrojem architektonicznym oraz murowanego, piętrowego spichlerza — będące przykładem architektury neoklasycznej z pierwszej połowy XIX wieku.	Żulice	Telatyn	Skarb Państwa	
125/469	24 03 1970	Kl. V 7/30/70	Zespół dawnego kościoła i klasztoru bonifratrów w Zamościu zwany „Podkarpiem', usytuowany pomiędzy ulicami Łukasińskiego, Staszica, Grecką i Lenina wzniesiony w latach 1657—1756 od XIX w. użytkowany na cele mieszkalne wraz z wszystkimi elementami wystroju architektonicznego, oraz dziedzińcem wewnętrznym z krużgankami jako przykład barokowego założenia architektonicznego, zajmującego w całości jeden z bloków historycznego układu Zamościa i należącego do cenniejszych elementów zabudowy miasta.	Położony między ulicami: Łukasińskiego. Staszica, Grecką i Lenina w Zamościu	Zamość	Skarb Państwa	
126/470	24 03 1970	Kl. V 7/7/70	Kamienica przy ul. Ormiańskiej 3 w Zamościu murowana, jednopiętrowa o klasycystycznej elewacji głównej i tunelowej klatce schodowej we wnętrzu, łącznie z innymi elementami architektonicznymi, a także powierzchnię działki w granicach parceli jako przykład kamienicy mieszczańskiej z XIX wieku, wchodzącej w skład historycznej zabudowy Zamościa.	Zamość Ormiańska 3	Zamość	osoby fizyczne	

1	2	3	4	5	6	7	8
127/471	24 03 1970	Kl. V 7/31/70	Kamienica przy ul. Ormiańskiej 6 w Zamościu murowana, jednopiętrowa, podcieniowa, składająca się z dwu domów, wzniesionych w XVIII w., połączonych w całości w XIX wieku wraz z wystrojem architektonicznym oraz cała powierzchnia działki w ramach parceli, jako przykład historycznej zabudowy Zamościa, stanowiącej wraz z innymi sąsiednimi kamienicami podcieniowymi o stylowej oprawie tej części ulicy Ormiańskiej.	Zamość Ormiańska 6	Zamość	Skarb Państwa	
128/472	24 03 1970	Kl. V 7/32/70	Kamienica w Rynku Wielkim w Zamościu, oznaczona numerem Pl. Mickiewicza 16, narożna murowana, trzykondygnacjowa, podcieniowa, wzniesiona w XVII wieku, przebudowana w poł. XIX stulecia wraz z pełnym wystrojem architektonicznym i sztukatorskim, oraz z zabudową dwukondygnacjową wzdłuż ulicy Ormiańskiej i dawnymi stajniami na tyłach parceli od ul. Bazyliańskiej, łącznie z niezabudowanym terenem w graincach działki jako cenny przykład budowli mieszkalnej powstałej w XVII wieku, kształtującej wspólnie z innymi kamienicami oprawę architektoniczną Rynku zamojskiego.	Zamość Plac Mickiewicza 16	Zamość	Skarb Państwa	
129/473	16 05 1970	Kl. V 7/33/70	Zespół pałacowo-parkowy w Łabuńkach, obejmujący murowany pałac barokowy, trzykondygnacjowy, wzniesiony około połowy XVIII w. odbudowany po zniszczeniach wojennych po 1957 roku, dwie oficyny murowane, w części piętrowe opracowane analogicznie, tworzące razem z pałecam założenie na planie podkowy pawilon zachodni czyli tzw. kasztelankę, piętrową murowaną, łączące się z nią parterowe zabudowania gospodarcze, usytuowane na rzucie prostokąta z murem i bramą wjazdową, dziedziniec honorowy przed pałacem, regularne założenia ogrodowe za pałacem, wraz z zachowanym drzewostanem, układem zieleni alejami, drzewami i osiami widokowymi jako wybitny przykład charakterystycznego dla XVIII wieku reprezentacyjnego założenia przestrzennego z usytuowanym na osi pałacem, dziedzińcem i parkiem.	Łabunie	Łabunie	Skarb Państwa	
130/474	24 03 1970	Kl. V 7/34/70	Dawna cerkiew grecka w Szczebrzeszynie, murowana, wzniesiona z fundacji Górków około 1560 r. przebudowana na początku XVII i XIX wieku wraz z zachowanymi elementami wystroju, oraz otaczającym ją drzewostanem w granicach cmentarza kościelnego jako rzadki przykład szesnastowiecznej murowanej budowli cerkiewnej z zachowanym autentycznym detalem architektonicznym, stanowiącej dzięki usytuowaniu na wzniesieniu charakterystyczny akcent w panoramie miasta.	Szczebrzeszyn	Szczebrzeszyn	Skarb Państwa	
131/475	24 03 1970	Kl. V 7/35/70	Dawna bożnica w Szczebrzeszynie, murowana, wzniesiona na początku XVII wieku, adaptowana po zniszczeniach wojennych na cele kultury wraz z całym architektonicznym wystrojem oraz najbliższe otoczenie w odrębie niezabudowanego terenu — jako cenny przykład dawnej budowli kulturowej reprezentującej w architekturze polskiej XVII wieku kierunek tzw. typu lubelskiego, tworzącej — dzięki swej zindywidualizowanej bryle — charakterystyczny akcent w panoramie miasta.	Szczebrzeszyn	Szczebrzeszyn	Skarb Państwa	
132/476	24 03 1970	Kl. V 7/10/70	Dawna oficyna pałacowa w Udryczach, murowana, jednokondygnacyjna wzniesiona w XVII stuleciu wraz z zachowanym wystrojem architektonicznym, oraz najbliższym otoczeniem i zadrzewieniem jako charakterystyczny przykład architektury murowanej z okresu baroku.	Udrycze	Udrycze	Skarb Państwa	

1	2	3	4	5	6	7	8
133/477	17 04 1970	Kl. V 7/59/70	Tak zwana Rotunda w Zamościu, dawna działobitnia, jeden z elementów dziewiętnastowiecznych urządzeń miasta, najdalej w przedpole twierdzy zamojskiej wysunięte działo obronne, zbudowane w latach 1825—31, zamienione w czasie okupacji hitlerowskiej w latach 1939—44 na więzienie i miejsce masowej zagłady. Decyzją objęte zostają: 1) mury dawnej działobitni wraz z ruiną przy bramie wjazdowej, 2) relikty z lat okupacji hitlerowskiej jak: okute drzwi, zaszalowanie okien, ogrodzenie z drutu kolczastego, wrota drewniane itp. 3) upamiętnienia z lat powojennych jak: kraty ozdobne w drzwiach zewnętrznych cel, pomniki, epitafia itp, 4) groblę z drogą dojazdową, 5) cmentarz wojenny z zadrzewieniem. Jako granica terenu objętego ochroną uznaje się fosę oraz tor kolejowy. Rotunda wraz z otoczenoem stanowi Miejsce Pamięci Narodowej, pomnik-mauzoleum urządzone na miejsce niemieckiego obozu zagłady, zorganizowanego w dawnej działobitni z czasów Królestwa Kongresowego.	Zamość	Zamość	Skarb Państwa	
134/484	10 04 1970	Kl. V 7/73/70	Układ gruntów i zabudowy wsi Pańków w gminie Tarnawatka w granicach oznaczonych na załączonym planie linię czerwoną. Ochronie prawnej podlegającą istniejące w oznaczonej strefie wody, drogi wiejskie oraz układy działek własnościowych przyzagrodowych z możliwością sytuowania na nich nowej zabudowy zgodnie z wymogami prawa budowlanego. Układ gruntów i zabudowa wsi Pańków jest charakterystycznym planem wsi owalnicy, jednego z najstarszych typów wsi, unikalnego na terenie województwa lubelskiego. Układ ten jest przykładem historycznego planu wsi i stanowi zabytek w rozumieniu art. 5 pkt. 2 cytowanej Ustawy.	Pańków	Tarnawatka		
135/487	15 06 1970	Kl. V 7/78/70	Dawny arsenał zamkowy z XVI w. renesansowy, po 1770 r. przebudowany na bożnicę murowaną, założoną na planie kwadratu i pokrytą charakterystycznym dachem namiotowym jako przykład renesansowej budowli przystosowanej do potrzeb kulturowych i ozdobionej bogatą dekoracją architektoniczną, utrzymaną w duchu późnego baroku..	Łaszczów	Łaszczów	Urząd Gminy	
136/539	10 12 1971	Kl. IV 7/77/71	Chałupa drewniana w Korytkowie, zbudowana jest na planie prostokąta, jest konstrukcji zrębowej, bielona, jednotraktowa z sienią na przestrzał oraz izbą i komorą po bokach. Na sosrębie ma wyrytą datę „1798". Chałupę wieńczy wysoki czterospadowy dach kryty słomą i dranicami. Obiekt ten jest cennym i prawie unikalnym na terenie woj. zamojskiego przykładem zachowania w pierwotnym stanie chałupy z XVIII wieku.	Korytków Duży	Biłgoraj	Osoba fizyczna	
137/546	24 12 1971	Kl. IV 7/84/71	Dawna cerkiew parafialna grecko-katolicka obecnie kościół filialny p. w. św. Michała Archanioła wzniesiona została w 1824 r. z fundacji Jana Węglińskiego. Założona jest na planie prostokąta, jednonawowa, trzyprzęsłowa z piętrową zakrystią od wschodu. Jest to przykład dziewiętnastowiecznej budowli sakralnej łączącej cechy późnego klasycyzmu z elementami architektury neogotyckiej. Wpisuje się do rejestru wraz z ruchomościami oraz drzewostanem i nagrobkami na cmentarzu.	Miączyn	Miączyn	Par. rzym.-kat. w Zawalowie	
138/547	24 12 1971	Kl. IV 7/86/71	Kaplica grobowa rodziny Magóra Madan wzniesiona została w 1 poł. XIX w. Jest murowana, otynkowana, założona na planie kwadratu, wewnątrz ośmioboczna. Wieńczący budynek kopulasty dach podtrzymywany jest dodatkowo przez wolnostojące filary w narożach. Kaplica jest przykładem klasycystycznej budowli grobowej o indywidualnie rozwiązanym planie i stylowym detalu, tworzącej wspólną kompozycję z otaczającą ją zorganizowaną zielarnią.	Mieniany	Hrubieszów	Par. rzym.-kat. w Czerniczynie	

1	2	3	4	5	6	7	8
139/548	21 12 1971	Kl. IV 7/87/71	Kaplica grobowa Ignacego Lubowieckiego obecnie kościół filialny p. w. św. Krzyża wzniesiona została w 1841 roku. Budowla jest murowana. orientowana z półkolistą obsydą od wschodu i wtopioną w korpus nowej wieży w fasadzie, oraz z ostrołukowym portalem w przyziemiu. Jest przykładem okazałej neogotyckiej kaplicy grobowej wyróżniającej się sylwetą i wysokiej klasy wystrojem architektonicznym. Wpisuje się do rejestru wraz z ruchomościami i otaczającym drzewostanem.	Malice	Werbkowice	Par. rzym.-kat. w Sahryniu	
140/549	29 12 1971	Kl. IV 7/88/71	Dawna cerkiew parafialna grecko-kat. p. w. Opieki N. P. Marii wzniesiona została w 1740 r. z fundacji Rozalii Wilgi. Jest murowana z nowa na planie kwadratu, węższym prezbiterium i prostokątną kruchtą od zachodu nadbudowaną czworoboczną wieżą drewnianej konstrukcji słupowo-ramowej. Od południa przytyka do cerkwi klasycystyczny grobowiec rodziny Kuźmińskich. Wpisuje się do rejestru wraz z otaczającym drzewostanem.	Modryń	Mircze	Skarb Państwa	
141/560	27 12 1971	Kl. IV 7/ 107/71	Murowany budynek leśnictwa wzniesiony został po 1816 r. Jest parterowy dwutraktowy o symetrycznym układzie wnętrza. Założony jest na planie prostokąta z szeroką wnęką na osi. Jest przykładem klasycystycznej budowli, związanej z administracją założnego przez Stanisława Staszica Towarzystwa Rolniczego Hrubieszowskiego.	Jarosławiec	Uchanie		
142/561	29 12 1971	Kl. IV 7/ 108/71	Dawny spichlerz zbudowany po 1816 r. założony jest na rzucie prostokąta, jest jednoprzestrzenny, murowany, parterowy, o elewacji frontowej z arkadowym podcieniem rozpartym na czterech filarach, nakryty wysokim dachem naczółkowym pobitym gontem. Jest przykładem budynku gospodarczego klasycystycznego należącego do zabudowań fundacji Staszicowskiej.	Jarosławiec	Uchanie		
143/562	29 12 1971	Kl. IV 7/ 109/71	Dawny zajazd wzniesiony po 1816 r. założony jest na planie prostokąta, jest parterowy o elewacjach ujętych w boniowania narożniki, z doryckim portykiem dźwigającym trójkątny fronton z monogramem „SS" (Stanisław Staszic). Jest przykładem klasycystycznego budynku użyteczności publicznej i łączy się z „fundacją Staszica".	Jarosławiec	Uchanie		
144/	6 11 1976	Kl. 41/IV/1/76	Zespół młyński w Biłgoraju ul. Czerwonego Krzyża 29 składający się z: 1) młyn wodny. drewniany 2 kondygnacyjny z użytkowym poddaszem, konstrukcji słupowo-ramowej, pokryty blachą z dobudowanym pomieszczeniem na turbinę (dawniej koło wodne), 2) Spichlerz drewniany, piętrowy, konstrukcji węgłowej, przykryty dachem naczółkowym. 3) Jaz i most na rzece Biała Łada.	Biłgoraj ul. Czerwonego Krzyża 29	Biłgoraj	Skarb Państwa	
145/	8 11 1976	Kl. 41/IV/2/76	Kordegarda pałacowa w Chodywańcach-gm. Jarczów, murowana z cegły, parterowa, podpiwniczona, założona na planie prostokąta, z przedsionkiem od frontu. Wzniesiona na przełomie XVIII/XIX w. późnoklasycystyczna.	Chodywańce	Jarczów	Skarb Państwa	

1	2	3	4	5	6	7	8
146/479	17 02 1972	Kl. IV/7/15/72	Plebania przy kościele obecnie parafialnym, dawniej dominikańskim w Horodle, wzniesiona została w 1845 r. z wykorzystaniem murów dawnego klasztoru. Jest klasycystyczna murowana i otynkowana, parterowa, prostokątna z ryzalitami od frontu oraz dwukolumnowym gankiem. Jest przykładem klasycystycznego budynku mieszkalnego powstałego z przebudowy skrzydła d. klasztoru.	Horodło	Horodło	Par. rzym.-kat. w Horodle	
147/586	8 05 1972	Kl. IV/7/27/72	Zespół pałacowo-parkowy obejmuje: pałac przebudowany na pocz. XIX w. z dawnego osiemnastowiecznego barokowego kolegium jezuickiego i po raz drugi według projektu architekta Teodora Talowskiego na pocz. XX w. budynek zwany kuchnią pałacową lub oficyną z końca XVIII w. pocz. XIX w. z fragmentami d. kościoła jezuitów, ruiny, fundamenty i piwnice d. kościoła jezuitów z XVIII w. oraz park o charakterze krajobrazowym z zachowanym częściowo układem alei i starodrzewiem.	Łaszczów	Łaszczów		
148/587	26 04	Kl. IV/7/31/72	Kuźnia wzniesiona została w 1816 r. Jest murowana, parterowa założona na rzucie prostokąta, jednoprzestrzenna, nakryta gontowym dachem czterospadowym z wydatnym okapem od frontu. Należy do zabudowań dawnej fundacji Staszicowskiej Tow. Roln. Hrubieszowskiego, obejmujących nadto dawną rządcówkę oraz fundamenty i piwnicę dawnego dworu zniszczonego 1914—1918.	Dziekanów	Hrubieszów	Skarb Państwa	
149/589	26 04 1972	Kl. IV/7/30/72	Kaplica grobowa Grotthusów wzniesiona około poł. XIX w. na terenie cmentarza grzebalnego jest murowana i otynkowana, prostokątna, zwieńczona dachem dwuspadowym. Wpisuje się do rejestru wraz z murowymi epitafiami Onufrego Grotthusa zm. 1851 r. i Krzysztofa Grotthusa zm. 1855 r. jako przykład dziewiętnastowiecznej kaplicy grobowej, wzniesionej dla upamiętnienia zasłużonej rodziny Grotthusów dziedzicznych prezesów T. R. Hrubieszowskiego.	Dziekanów	Hrubieszów		
150/602	23 05 1972	Kl. IV/7/45/72	Pałac w Czumowie jest murowany, wzniesiony zapewne w pierwszej połowie XIX stulecia, przebudowany na przełomie XIX i XX w. Jest przykładem typowego klasycystycznego pałacu, któremu elektyczna przebudowa nadała obecny zindywidualizowany kształt. Wpisuje się do rejestru wraz z pozostałościami parku.	Czumów	Hrubieszów	Skarb Państwa	
151/607	9 06 1972	Kl. IV/7/49/72	Zabudowa posesji kamienicę frontową dwukondygnacjową, podcieniową, podpiwniczoną trójosiową z pełnym jej wyposażeniem architektonicznym oraz oficyną boczną usytuowaną frontem do ulicy Bazyliańskiej, jednotraktową i dwukondygnacjową. Kamienica sięga początkami XVI stulecia. Jej dzisiejszy układ ukształtowany w XVII w. jest konsekwencją podziału i zabudowy pierwotnej szerszej działki, pochodzi z XVII w. z domem jednotraktowym.	Zamość ul. Staszica 9	Zamość	Osoby fizyczne	
152/608	9 06 1972	Kl. IV/7/51/72	Kamienica podcieniowa, trójkondygnacjowa, podpiwniczona, z zachowanym wyposażeniem architektonicznym, jest jednym z nielicznych przykładów ukształtowania układu przestrzennego na skutek podziału pierwotnej szerszej parceli z domem jednotraktowym z XVI w. Obecnie kamienica podcieniowa, dwutraktowa uformowana na połowie pierwotnej działki pochodzi z XVII wieku.	Zamość ul. Staszica 11	Zamość	Osoby fizyczne	

1	2	3	4	5	6	7	8
153/614	14 06 1972	Kl. IV/7/59/72	Zabudowa posesji obejmuje kamienicę frontową podcieniową, trójkondygnacyjną, podpiwniczoną, czteroosiową, połączoną z dwoma oficynami bocznymi i tylną zwróconą fasadą do ul. Żeromskiego 14. wraz z pełnym ich posażeniem architektoniczno-rzeźbiarskim. Wzniesiona w XVII w. kamienica stanowi przykład charakterystycznej dla Zamościa zabudowy działki domem frontowym i oficynami bocznymi z wewnętrznym dziedzińcem otoczonym drewnianymi gankami.	Zamość Rynek Wielki Staszica 17	Zamość	Osoby fizyczne	
154/615	14 06 1972	Kl. IV/7/61/72	Kamienica dwukondygnacjowa, podpiwniczona, podcieniowa, trzyosiowa, z wyposażeniem architektonicznym, rzeźbiarskim i fragmentami pierwotnej polichromii. Jest to jedna z czterech kamienic, której układ przestrzenny ukształtował się na skutek podziału pierwotnej zabudowy szerszej działki z domem jednotraktowym z końca XVI w. Jest cennym przykładem kamienicy mieszczańskiej z oryginalnie rozwiązanym wnętrzem, której dzisiejszą postać z lat trzydziestych XVII w. jest dziełem zwanego muratora zamojskiego Jana Wolffa.	Zamość Staszica 15	Zamość	Osoby fizyczne	
155/616	14 06 1972	Kl. IV/7/60/72	Zabudowa posesji składa się z kamienicy frontowej dwukondygnacjowej, podpiwniczonej, podcieniowej, trójosiowej i trójtraktowej z wyposażeniem architektoniczno-rzeźbiarskim i oficyny tylnej zwróconej frontem do ulicy Żeromskiego, powstałej na miejscu parterowej kuźni. Jest przykładem typowej dla Zamościa siedemnastowiecznej kamienicy mieszczańskiej, której układ przestrzenny wynikł z podziału pierwotnej szerszej działki z domem z XVI w.	Zamość Staszica 13	Zamość	Osoby fizyczne	
156/626	5 08 1972	Kl. IV-7/75/72	Kamienica jest podcieniowa, trójkondygnacjowa, podpiwniczona i pięcioosiowa. Posiada wystrój architektoniczny oraz widoczne fragmenty późnorenesansowej attyki. Jest przykładem renesansowej kamienicy mieszczańskiej przebudowanej przez Jana Wolffa w 1 poł. XVII w. Układ przestrzenny stanowi typowy dla Zamościa przykład zabudowy szerszej działki przyrynkowej.	Zamość Staszica 19 Rynek Wielki	Zamość	Osoby fizyczne	
157/635	25 09 1972	Kl. IV-7/92/72	Dwór klasycystyczny. wzniesiony zapewne w pocz. XIX w. założony na planie wydłużonego prostokąta z asymetrycznie umieszczonym partykiem kolumnowym, z zachowanym wystrojem architektonicznym oraz pozostałościami kafli z dawnych stylowych pieców. Jest typowym przykładem klasycystycznego dworu wiejskiego z charakterystyczną bryłą i portykiem wspartym na zdwojonych kolumnach.	Panasówka	Zwierzyniec	Skarb Państwa	
158/642	8 11 1972	Kl. IV-7/100/72	Układ urbanistyczny obejmuje obszar miasta w obrębie dawnych obwarowań miejskich ze wzgórzem zamkowym, zespołem szkolnym i dwoma cmentarzami: katolickim i żydowskim oraz skalę zabudowy miejskiej wraz z sylwetą miasta i krajobrazowym ukształtowaniem terenu. Jest przykładem miasta powstałego we wczesnym średniowieczu, rozwijanego w epoce renesansu i w XIX stuleciu.	Szczebrzeszyn	Szczebrzeszyn		
159/649	22 11 1972	Kl. IV-7/107/72	Zespół kościoła parafialnego w Rachaniach obejmuje: kościół wzniesiony w latach 1769—1797 wraz z ruchomościami, ogrodzenie cmentarza kościelnego z bramką ozdobioną rzeźbami i kapliczkami w narożach a także drzewostan na cmentarzu kościelnym, Jest to przykład późnobarokowego zespołu sakralnego z dominującym akcentem dwuwieżowej fasady kościoła.	Rachanie	Rachanie	Par. rzym.-kat. w Rachaniach	

1	2	3	4	5	6	7	8
160/653	28 11 1972	Kl. IV-7/111/72	Zespół kościelny składa się z 1) kościoła par. z 1 poł. XIX w. z pełnym jego wyposażeniem architektonicznym i malarskim oraz ruchomościami, 2) dzwonnicy współczesnej kościołowi, 3) murowanego ogrodzenia cmentarza kościelnego, 4) drzewostan na cmentarzu kościelnym. Jest przykładem naoklasycystycznego zespołu architektonicznego, którego wartość podnosi zachowana w kościele dekor. sztukat. i malarska.	Nowosiółki	Telatyn	Par. rzym.-kat. w Nowosiółkach	
161/654	28 11 1972	Kl. IV-7/114/72	Kościół parafialny p. w. Nawiedzenia NMP wzniesiony został w 1742 r. Wpisuje się do rejestru wraz z pełnym wystrojem architektonicznym i ruchomościami a także z otaczającym go drzewostanem. Kościół jest przykładem barokowej budowli sakralnej, charakteryzującej się oryginalnym detalem architektonicznym o cechach rodzimych.	Wożuczyn	Rachanie	Par. rzym.-kat. w Wożuczynie	
162/655	28 11 1972	Kl. IV-7/116/72	Kościół parafialny, wzniesiony w 1787 r. jest przykładem późnobarokowej budowli sakralnej o tradycyjnej bryle z charakterystyczną bezwieżową fasadą. Wpisuje się do rejestru wraz z wyposażeniem wnętrza i otaczającym go drzewostanem.	Rzeplin	Ulhówek	Par. rzym.-kat. w Rzeplinie	
163/657	9 12 1972	Kl. IV-7/117/72	Zespół kościoła parafialnego składa się z: 1) drewnianego kościoła p. w. Niep. Pocz. NMP i św. Marii Magdaleny z 1778 r. z wyposażeniem wnętrza, 2) drewnianej dzwonnicy z XVIII w., 3) fragmentu murowanego ogrodzenia z elektyczną bramką, 4) dwóch kamiennych klasycystycznych nagrobków na cmentarzu kościelnym oraz drzewostanu na tym terenie. Usytuowany wśród zespołu obiektów z XVIII—XIX w. stylowy kościół jest cennym obiektem budownictwa drewnianego z epoki baroku.	Dub	Komarów	Par. rzym.-kat. w Dubie	
164/659	21 12 1972	Kl. IV-7/123/72	Układ urbanistyczny obejmuje zabudowę wyspy okolonej przez rzekę Huczwę wraz z przedmieściem w rejonie ulic Podzamcze i 1 Maja z historyczną siecią ulic i placów oraz skalę zabudowy, a także sykretę miasta i konfigurację terenu. Jest to miasto rozwijające się od XIII w. lokowane w 1400 r. na prawie magdeburskim z dobrze zachowanym zasadniczym jego układem przestrzennym.	Hrubieszów	Hrubieszów		
165/674	13 04 1973	Kl. IV-7/16/73	Zespół pałacowo-parkowy obejmuje: pałac dwukondygnacyjowy z 2 ryzalitami i portykiem od frontu, parterowy spichlerz z partykiem wgłębionym, parterową oficynę oraz park typu krajobrazowego z częściowo zachowanymi alejami, połączony ze stawem. Jest to przykład reprezentacyjnego założenia rezydencyjnego o cechach klasycystycznych powstałego w jednym czasie w 1 poł. XIX w. atrakcyjnie usytuowanego na nierównym terenie.	Trzeszczany	Trzeszczany	Skarb Państwa	
166/677	6 06 1973	Kl. IV-7/23/73	Zabudowa posesji obejmuje: 1) kamienicę frontową, podcieniową z zachowanym układem przestrzenym z XVII w. fragmentami muru attykowego, belkowanymi stropami i charakterystycznym wnętrzem ciemnej kuchni z kominem butelkowym, 2) oficynę usytuowaną wzdłuż ulicy Lenina, 3) oficynę tylną z frontem od ul. Bazyliańskiej z gankiem od dziedzińca. Jest to cennym przykładem kamienicy mieszczańskiej stanowiącej część siedemnastowiecznej oprawy Rynku Wielkiego.	Zamość Plac Mickiewicza 8	Zamość	Osoby fizyczne	

1	2	3	4	5	6	7	8
167/678	16 06 1973	Kl. IV-7/24/73	Zabudowa posesji: kamienicę frontową, podcieniową z pełnym jej wyposażeniem architektoniczno-rzeźbiarskim, polichromowaną boazerią, kominkami, stolarnią i meblami aptecznymi oraz oficyna tylną od ul. Bazyliańskiej. Jest to typowa dla Zamościa zabudowa z XVII w. z dziedzińcem wewnętrznym otoczonym drewnianymi gankami. Unikalne jest użytkowanie parteru jako apteki — niezmienione od XVII w.	Zamość Plac Mickiewicza 2	Zamość	Osoby fizyczne Skarb Państwa	
168/679	15 06 1973	Kl. IV-7/25/73	Zabudowa posesji obejmuje: 1) kamienicę frontową podcieniową z pełnym jej wyposażeniem architektoniczno-rzeźbiarskim, 2) oficynę tylna od ul. Bazyliańskiej z gankiem od dziedzińca. Jest to cenny przykład kamienicy mieszczańskiej o oryginalnie rozwiązanym układzie przestrzennym, wzniesionej przez muratora zamojskiego Jana Wolffa w 1 ćw. XVII wieku.	Zamość Plac Mickiewicza 4	Zamość	Osoby fizyczne Skarb Państwa	
169/680	15 06 1973	Kl. IV-7/26/73	Zabudowa posesji obejmuje: kamienicę frontową podcieniową z pełnym jej wyposażeniem architektoniczno-rzeźbiarskim oraz oficyną boczną. Reprezentacyjna kamienica wzniesiona została w Rynku Wielkim między 1606 a 1618 r. z inicjatywy Szymona Birkowskiego rektora Akad. Zam. Kamienne wyposażenie domu a w tym dekorowane obramienia okienne z kolumną pośrodku.	Zamość Plac Mickiewicza 6	Zamość	Osoby fizyczne Skarb Państwa	
170/690	21 05 1975	Kl. IV-7/19/75	Zespół dworski obejmuje: dwór wzniesiony na przełomie XVIII i XIX wieku przebudowany około 1900—1905 roku przez architekta Stanisława Czachórskiego, murowany spichlerz, park o charakterze częściowo krajobrazowym a częściowo regularnym usytuowane między parkiem a pałacem stawy oraz aleja dojazdowa od wschodu ze znajdującą się u jej wjazdu figurą w kształcie słupa ze znajdującą się rzeźbą św. Jana Nepomucena. Jest to dworskie założenie przestrzenne sięgające początkami okresu Oświecenia łączące harmonijnie elementy architektury i krajobrazu.	Moroczyn	Hrubieszów	Skarb Państwa	
171/691	21 05 1975	Kl. IV-7/29/75	Zajazd wzniesiony w pierwszej poł. XIX stulecia, przy dawnym trakcie prowadzącym z Zamościa do Lwowa obejmuje dwa budynki dawną karczmę parterową z mieszkalną kondygnacją strychową na osi, usytuowane względem siebie równolegle, zawarty między nimi dziedziniec a także bramę łączącą obydwa budynki od północnego wschodu. Jest to przykład dobrze zachowanego, rzadko spotykanego typu zajazdu o charakterystycznym równoległym układzie budynków w zespole noszącego znamiona klasycyzmu.	Tarnawatka	Tarnawatka	Skarb Państwa	
172/	31 03 1977	Kl. IV-534/1/77	Zespół zwany „Pałacem Plenipotenta" w Zwierzyńcu ul. Plażowa 1 1) Budynek mieszkalny z k. XIX w. murowany, oszalowany z zewnątrz deskami ze zdobnictwem architektonicznym z kond. podpiwn. z mieszk. poddaszem z zachowanym wystrojem architektonicznym wnętrz (gzymsy, kominki). 2) Budynek gospodarczy (d. wozownia) murowany z kamienia, parterowy, przykryty dachem dwuspadowym z lukarnami, zbudowany w k. XIX wieku. 3) Budynek drewniany studni. 4) Otoczenie w/w obiektów wraz z drzewostanem.	Zwierzyniec ul. Plażowa 1	Zwierzyniec	Skarb Państwa	
173	31 04 1977	Kl. IV-537/2/77	Cmentarz zamknięty (stary) w Biłgoraju ul. Lubelska o pow. 2,8 ha wraz z istniejącym drzewostanem, kamiennymi nagrobkami murowaną bramą wjazdową oraz resztkami ogrodzenia. Cmentarz jest zlokalizowany na terenie dawnego średniowiecznego grodziska, które w myśl wniosku Zakładu Archeologii UMCS wymaga przeprowadzenia archeologicznych	Biłgoraj ul. Lubelska	Biłgoraj	Urząd Miejski Biłgoraj	

1	2	3	4	5	6	7	8
			badań wykopaliskowych. Teren cmentarza jest przewidziany na lapidarium sztuki cmentarnej dla południowej części województwa zamojskiego (pismo Gen. Kons. Zab. MOZ-C/48/106-76 z 16 XI 1976 r.				
174	14 07 1977	Kl. IV-534-3/77	Zespół pałacowo-parkowy w Werbkowicach na który składa się Pałac klasycystyczny z 1 poł. XIX w. murowany, jednopiętrowy, oficyna z 1880 r. murowana, parterowa, brama wjazdowa wraz z murem wiążącym ją z pałacem, zarządcówka murowana, parterowa z k. XVIII w. Stajnia murowana z 1860 r. z podjazdem na 4 kolumnach od frontu, park krajobrazowy z XVIII/XIX w. wraz z dąbrową o pow. 20 ha. wymienione obiekty są opisane w Katalogu Zabytków Sztuki T VIII z 6 pow. hrubieszowski. Warszawa 1964, s. 66—67, wyd. Inst. Szt. PAN, park wg oprac.: Ewidencja parku w Werbkowicach Lublin 1976. Zespół przedstawia duże wartości arch. i krajozbrazowe i jest cennym przyczynkiem do historii rozwoju architektury wschodniej części woj. zamojskiego.	Werbkowice	Werbkowice	Skarb Państwa	
175	15 07 1977	Kl. IV-534-4/77	Park krajobrazowy w Świdnikach z XIX w. z częściowo czytelnym układem kompozycyjnym, o powierzchni 6 ha (w tym 0,6 ha sadzonki) z zachowaną aleją lipową i topolową. Park podworski w Świdnikach stanowi jedyną zieleń kompozycyjną we wsi i okolicy i jest cennym elementem krajobrazowym koniecznym do zachowania i trwałej ochrony.	Świdniki	Miączyn	Skarb Państwa	
176	16 07 1977	Kl. 534-5/77	Cerkiew prawosławna parafialna p. w. Wniebowzięcia NMP w Hrubieszowie wraz z cmentarzem przycerkiewnym, otaczającym cerkiew drzewostanem i ogrodzeniem w granicach cmentarza przycerkiewnego. Cerkiew parafialna prawosławna w Hrubieszowie murowana z cegły, wzniesiona w 1873 r. w stylu neobizantyjskim, orientowana. Założona jest na planie nieregularnym, centralizującym z wyodrębnioną od frontu kruchtą, nad którą wieża. Nad nawą ośmioboczna kopuła w formie „cebuli" stoczona wieńcem analogicznych kopułek mniejszych. Niezwykle malownicza o bogatym wystroju architektonicznym zewnętrznym. Cerkiew w Hrubieszowie wyraźnie wyróżnia się wśród murowanych cerkwi prawosławnych drugiej połowy XIX w. i wraz z otaczającym drzewostanem stanowi skomponowany układ krajobrazowy o dużych walorach widokowych.	Hrubieszów Dzierżyńskiego 4	Hrubieszów	Par. Prawosł. w Hrubieszowie	
177	12 09 1977	Kl. IV-534/6/77	D. Syndykat Rolniczy z 1920 r. obecnie wł. Woj. Związku Sp-ni Rol. w Zamościu, użytkowany przez Zakł. Gosp. WZSR w Hrubieszowie. Budynek murowany z cegły, piętrowy w stylu końcowej fazy secesji, jest jedynym tego rodzaju obiektem zarówno w mieście Hrubieszowie, jak i w woj. zamojskim. W zestawieniu z barokowo-klasycystyczną wcześniejszą zabudową reprezentacyjnej ulicy miasta świadczy o przenikaniu stylów architektonicznych z większych ośrodków do miast mniejszych gdzie nadawały specyficzny i niepowtarzalny kształt architektoniczny zabudowań ulic.	Hrubieszów Dzierżyńskiego 10	Hrubieszów	Skarb Państwa	
178	12 09 1977	Kl. IV-534/7/77	Dworek murowany klasycystyczny, d. Wydział Powiatowy Sejmiku Hrubieszowskiego, obecnie Apteka nr 95008. Dworek parterowy, murowany z cegły z klasycystycznym czterokolumnowym portykiem od frontu, wzniesiony w k. XIX w. jest charakterystycznym przykładem dworkowej zabudowy reprezentacyjnej ulicy miasta Hrubieszowa. Kilka zachowanych tego rodzaju obiektów nadaje tej ulicy szczególne piękno, reprezentując architekturę polską od baroku poprzez klasycyzm do secesji.	Hrubieszów Dzierżyńskiego 17	Hrubieszów	Skarb Państwa	

1	2	3	4	5	6	7	8
			Dworek o dobrych proporcjach przedstawia dużą wartość zabytkową, ma również znaczenie historyczne jako b. siedziba władz samorządowych dawnego powiatu.				
179	13 09 1977	Kl. IV-534/8/77	Dom murowany, parterowy, typu dworskiego z gankiem od frontu wspartym na dwu murowanych filarach wzniesionych w k. XIX w. Dom ten jest przykładem typowej dla tego okresu zabudowy miasta. Jako jeden z kilku zachowanych tego rodzaju obiektów w Hrubieszowie podlega ochronie i trwałemu zachowaniu.	Hrubieszów ul. Staszica 9	Hrubieszów	Urząd Miasta Hrubieszów	
180	13 09 1977	Kl. IV-534/9/77	Plac o wymiarach 3,0×2,5 m położony przy ul. 2 lutego nr 3 w Zwierzyńcu, przylegający dłuższym bokiem do ulicy, wraz z 2 jarzębinami rosnącymi przy jego bokach krótszych, będący miejscem stracenia 20 Polaków rozstrzelanych tu przez hitlerowskich okupantów w dniu 2 lutego 1944 r. Zgodnie z postulatami miejscowej ludności Koła Gminnego ZBoWiD władz miejscowych oraz Wojewódzkiego Obywatelskiego Komitetu Ochrony Pomników Walki i Męczeństwa w Zamościu wymienione ywżej miejsce stracenia uznaje się za pamiątkę historyczną walki o niepodległość i sprawiedliwość społeczną, podlegające ochronie prawnej w myśl art. 5, ust. 4 (cyt. wyżej ustawy).	Zwierzyniec ul. 2 Lutego 3	Zwierzyniec	Osoba fizyczna	
181	23 09 1977	Kl. IV-534/ 10/77	Dom drewniany w Hrubieszowie, ul. 1 Maja 9 t. zw. Dom Lekarzy T.R.H. wraz z rosnącymi obok 5 jesionami i 1 klonem. Dom parterowy, z gankiem od frontu, zabudowany w poł. XIX w. jest obiektem charakterystycznym dla XIX w. zabudowy miasta. Wzniesiony dla lekarzy Towarzystwa Rolniczego Hrubieszowskiego poza walorami architektonicznymi, przedstawia dużą wartość historyczną o znaczeniu ponad regionalnym.	Hrubieszów ul. 1 Maja 9	Hrubieszów	Skarb Państwa	
182	30 12 1977	Kl. IV-534 -11/77	Dom drewniany w Hrubieszowie, ul. Partyzantów 11 — Szkoła Podstawowa Nr 4. Dom parterowy z gankiem od frontu, usytuowany nad skarpą rzeki Huczwy wzniesiony w k. XIX w. stanowi chrakterystyczny fragent dawnej zabudowy miasta Hrubieszowa. Dom ten jest zabytkiem architektonicznym i historycznym, a równocześnie przykładem dobrego wkomponowania budynku w krajobraz miejski.	Hrubieszów ulica Partyzantów 11	Hrubieszów	Skarb Państwa	
183	3 01 1978	Kl. IV-534/ 1/78	Zespół budynków drewnianych w Mirczu: 1) Budynek Urzędu Gminy Mircze, 2) d. Szkoła Podstawowa (obecnie budynek mieszkalny), 3) Urząd Pocztowy (d. areszt gminny) wraz z otoczeniem w granicach oznaczonych linią czerwoną na planie. W/w budynki drewniane, parterowe, wzniesione w k. XIX w. są zabytkami architektury wiejskiej i stanowia przykład kształtowania się dziewiętnastowiecznego gminnego ośrodka użyteczności publicznej. Budynek d. aresztu jest obiektem unikalnym w tego rodzaju budownictwie.	Mircze	Mircze	Skarb Państwa	
184	25 02 1978	Kl. IV-534/ 2/78	Park w Kryłowie o pow. 0,68 ha z 62 drzewami, bramą wjazdową murowaną neogotycką wraz z domkiem odźwiernego w granicach oznaczonych na planie Woj. Biura Geod. i Ter. Rol. w Zamościu w rej. 138, ur. rep. KW 14490, ark. mapy 2, działka 1/8 z 22 XI 1976 r. Park w Kryłowie jest częścią byłego parku dworskiego krajobrazowego i jako reszt-	Kryłów	Mircze	Skarb Państwa	

1	2	3	4	5	6	7	8
			ka dawnego założenia przedstawia dużą wartość w kompozycji przestrzennej osady. Zachowana brama wjazdowa wraz z domkiem odźwiernego jest jednym tego rodzaju obiektem na terenie województwa i stąd też ma szczególnie znaczenie dla historii rozwoju założeń parkowych na terenie Zamojszczyzny.				
185	6 07 1978	Kl. IV-534/3/78	Część układu przestrzennego m. Zwierzyniec w granicach zakreślanych linią czerwoną na załącz. planie wraz z istniejącą zabudową, zadrzewieniem, wodami, ciągami komunikacyjnymi oraz ukształtowaniem krajobrazu terenu. Obszar objęty ochroną konserwatorską stanowi pozostałość d. rezydencji Zamoyskich z k. XVI w. Po przeniesieniu do Zwierzyńca ok. 1820 r. Zarządu Ordynacji ukształtował się układ przestrzenny komponowany w nawiązaniu do naturalnych warunków fizjograficznych terenu. Zachowany do dziś bez większych zmian układ ten tworzy panoramę Zwierzyńca o szczególnych walorach plastycznych i krajobrazowych i jest przykładem przemyślanego planowania przestrzennego założeń pałacowo-parkowych z pocz. XIX wieku.	Zwierzyniec	Zwierzyniec	Skarb Państwa	
186	18 07 1978	Kl. IV-534/4/78	Zespół klasztorny podominikański: kościół par. p. w. Nawiedzenia NMP mur. 1698 fund. Marii Kazimiery Sobieskiej wraz z wyposażeniem wnętrza. D. Klasztor Dominikanów mur. 1 piętrowy z wirydarzem. Spichlerz drewniany podcieniowy z 1795 r. Dom mur. z 1 p. XIX w. ogrodz. zespołu z 3 bramami i furtą. Cmentarz kościelny z drzewostanem, ogród warzywny i podwórze ze studnią, 4 Filary kamienne (MB Krasnobr. w wirydarzu, NMP Niep. Pocz. i obelisk z 1646 r. na cmentarzu kościelnym, BM po przeciwnej stronie ulicy w granicach oznaczonych linią czerwoną na załączonym do decyzji planie, wraz z najbliższym otoczeniem i widokiem na zespół. Ochroną konser. obejmuje się również posesje leżące naprzeciw zespołu po drugiej stronie ulicy wraz z drzewostanem. Zespół jest planowym założeniem urbanistycznym z k. XVII w. i wraz z aleją o czterech rzędach drzew i kaplicę „na wodzie" stanowi monumentalne barokowe założenie krajobrazowe o szczególnej wartości historycznej oraz dużych walorach widokowych.	Podklasztor	Krasnobród	Par. rzym.-kat. w Krasnobrodzie	
187	27 07 1978	Kl. IV-534/5/78	Kościół i klasztor Bernardynów oraz zespół klasztorny pobernardyński w Radecznicy obejmujący: Kościół p. w. św. Antoniego Pad. mur. 1671, barokowy wraz z wyposażeniem wnętrza, Klasztor mur. 2 kond. z XVII w. Brama wejść z krytymi schodami, D. Internat (Ob. bud. szpit.), mur. 2 kond. D. Liceum (ob. bud. szpit.) mur. 2 kond. Dziedziniec szpitalny z drzewostanem, Park z cmentarzem oraz kaplica mur. z XVII/XVIII w. 8-o bocz. Matki Boskiej, 8-o bocz. św. Franciszka, rotunda św. Marii Magdaleny w granicach ścisłej ochrony konserwatorskiej oznaczonych na załączonym planie linią czerwoną ciągłą i ochr. ekologicznej oznaczoną linią czerwon przerywana. Nadto kaplicę drewn. św. Antoniego „na wodzie" położone po przeciwnej stronie ulicy. Zespół w Radecznicy jest planowym monumentalnym założeniem przestrzennym z epoki baroku i stanowi szczególnie cenny i unikatowy zabytek historyczny i architektoniczno-krajobrazowy.	Radecznica	Radecznica	Klasztor OO Bernardynów Skarb Państwa	

1	2	3	4	5	6	7	8
188	25 07 1979	Kl. IV-534/ 1/79	Park podworski o pow. 9 ha ze 136 drzewami o ponad 30 cm żywopłotem na granicy płd. oraz krzewami wg opisu w opracowaniu ewidencyjnym parku (Lublin 1977). Park w Grabowczyku założony na przełomie XVIII/XIX w. jako ogród kwaterowy, przekształcony ok. 1880 r. przez Władysława Czachórskiego w park krajobrazowy, jest wartościowym elementem krajobrazowym przestawiającym również duże walory kompozycyjne. Stanowiąc przykład ewolucji założenia o układzie geometrycznym na założenie krajobrazowe zasługuje na pełną rewaloryzację w pierwotnych granicach.	Grabowczyk	Grabowiec	Skarb Państwa	
189	24 05 1979	Kl. IV-534/ 2/79	Zespół Szkolny w Szczebrzeszynie: Budynek główny ob. Liceum Ogólnokształcące ul. Zamojska 70. 2 oficyny od str. wsch. ob. Internat, ul. Zamojska 70 d, e, 2 oficyny od str. zach. ob. Zasad. Szkoła Zawod. ul. Zamojska 29 i Zbiorcza Szkoła Gminna. ul. Zamojska 35 wraz z dziedzińcem, przeciętym obecnie ulicą Zamojską, oraz z ogrodem wraz z drzewostanem położonym między budynkiem głównym a rzeką Wieprz. D. Zespół Szkolny zbudowany został w latach 1819—1822 na pomieszczenia Szkoły Wojewódzkiej przeniesionej tu z Zamościa. Zespół jest interesującym przykładem przestrzennego rozwiązania kompleksu budynków szkoły o znaczeniu wojewódzkim. Posiada szczególnie dużą wartość historyczną dla dziejów szkolnictwa zamojsko-szczebrzeszyńskiego oraz obrazuje proces przekształcania się różnych typów szkół (szkoła wojew. wydziałowa, gminna, realna).	Szczebrzeszyn ul. Zamojska nr 70, 70d, e, 29, 35	Szczebrzeszyn	Skarb Państwa	
190	25 05 1979	Kl. IV-534/ 3/79	Zespół pałacowo-parkowy składający się z: Pałacu z kond. mur. 1842, proj. arch. Henryka Marconiego, 2 oficyn mur. 1842, part. parku i alei dojazdowej do zespołu. Zespół pałacowo-parkowy w Orłowie Murowanym założony w 1 poł. XIX w. przez Kickich przedstawia dużą wartość architektoniczną reprezentując jedną z faz rozwoju klasycyzmu oraz doskonałe rozwiązanie przestrzenno-krajobrazowe kształtowane przez H. Marconiego znanego architekta epoki. Zespół przekazany w 1878 r. przez ostatniego właściciela Kajetana Kickiego Towarzystwu Osad. Rolnych ma ponad lokalne znaczenie historyczno-społeczne.	Orłów Murow.	Izbica	Skrab Państwa	
191	26 05 1970	Kl. IV-534/ 4/79	Kościół par. rzym.-kat. p. w. Matki Boskiej Częstochowskiej murowany z cegły, neogotycki, wzniesiony w r. 1911—1914, proj. arch. Zenona Konowicza, wraz z wyposażeniem wnętrza, cmentarzem kościelnym z drzewostanem, murem ogrodzenia od strony północnej oraz figurą MB na cmentarzu kościelnym. Kościół w Dołhobyczowie jest przykładem wprowadzenia nowych form architektury sakralnej w pd.-wsch. Zamojszczyźnie, stanowi nadto ważny element kompozycyjny w krajobrazie na tle znanego zespołu pałacowo-parkowego.	Dołhobyczów	Dołhobyczów	Par. rzym.-kat. Par. Prawosł. Dołhobyczów	
192	28 05 1979	Kl. IV-534/ 5/79	Szkoła Podstawowa drewniana. zbudowana w 1924 r. wraz z częścia parceli: Szkoła w Łubczu jest obiektem charakterystycznym dla okresu rozwoju oświaty w pierwszych latach po odzyskaniu niepodległości, przedstawia nadto duże wartości architektoniczne jako budynek drewniany nawiązujący do wczesnych poszukiwań tzw. „stylu narodowego" w budownictwie.	Łubcze	Jarczów	Skarb Państwa	

1	2	3	4	5	6	7	8
193	29 05 1979	Kl. IV-534/ 6/79	Zespół domów w Tomaszowie Lub. ul. 1 Maja 51, 53, 55 wraz z częścią parcel oraz drzewostanem. Domy murowane usytuowane na sąsiednich posesjach: 1) ul. 1 Maja 51, parter z mieszk. poddaszem zbudowany w 1934 r. jako dom mieszkalny typu willowego przez miejscowego lekarza dra Stefana Cybulskiego. Obecny użytkownik — Terenowa Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna. 2) ul. 1 Maja 53 z kond. zbud. w 1925 r. na siedzibę Wydziału Powiatowego Sejmiku Tomaszowskiego. Obecnie użytkowany przez Narodowy Bank Polski Oddział w Tomaszowie i Muzeum im. dra J. Petera. 3) ul. 1 Maja 55, 2 kond., zbud w 1930 r. przez Związek Ziemian, obecny użytkownik Sąd Rejonowy w Tomaszowie Lub. Wymienione domy wzniesione w okresie międzywojennym są przykładami stosowania nowych form arch. w bud. małych miast oraz próbę poszukiwania tzw. „stylu narodowego". Stanowią charakterystyczny element kompoz. zabudowy głównej ulicy miasta.	Tomaszów Lub. ul. 1 Maja 51 ul. 1 Maja 53 ul. 1 Maja 55	Tomaszów Lub.	Skarb Państwa	
194	24 08 1979	Kl. IV-534-7/79	Cerkiew prawosławna murowana p. w. św. Mikołaja w Tomaszowie Lub. przy ul. 29 Listopada wraz z wyposażeniem wnętrza oraz zadrzewieniem w granicach cmentarza cerkiewnego, oznaczonych na załączonym planie. Cerkiew prawosławna w Tomaszowie Lubelskim zbudowana w 1889 r. jest jednym z nielicznych zachowanych obiektów wzniesionych w ubiegłym wieku w mieście i stanowi widoczny element architektoniczny w zabudowie miasta.	Tomaszów Lub. ul. 29 Listop.	Tomaszów Lub.	Par. Prawosł. w Hrubieszowie ul. B. Prusa 1/12	
195	10 10 1979	Kl. IV-534-8/79	Budynek d. Szpitala Powiatowego im. św. Jadwigi wchodzący w skład Zespołu Opieki Zdrowotnej w Hrubieszowie, ul. 1 Maja 11 wraz z kaplicą i jej wyposażeniem wnętrza oraz istniejącym drzewostanem. Budynek wzniesiony w drugiej połowie XIX w. jako pierwszy szpital w Hrubieszowie przez Tow. Roln. Hrub. w ramach statutowej jego działalności jako kontynuację myśli Stanisława Staszica i stanowi ważny dla regionu zabytek historyczny. Zbudowany w stylu eklektycznym reprezentuje ówczesną architekturę murowaną miasta Hrubieszowa.	Hrubieszów ul. 1 Maja 11	Hrubieszów	Skarb Państwa	
196	11 10 1979	Kl. IV-534-9/79	Cerkiew prawosławna parafialna p. w. św. Jerzego w Tarnogrodzie ul. 22 Lipca 4, wraz z wyposażeniem wnętrza z cmentarzem przycerkiewnym i istniejącym drzewostanem. Cerkiew murowana, zbudowana w latach 1870—75 w stylu bizantyjsko-rosyjskim, reprezentuje ówczesny typ budownictwa cerkiewnego południowej Zamojszczyzny.	Tarnogród ul. 22 Lipca 4	Tarnogród	Par. Prawosł. ul. 22 Lipca 4	
197	12 10 1979	Kl. IV-534-10/79	Aleja od zespołu klasztornego do kaplicy p. w. NMP „na wodzie" w Podklasztorze (Krasnobrodzie) z drzewostanem pokazanym na planie, kaplicę mur. św. Onufrego z 1846 r. kaplicami drewnianymi św. Antoniego i św. Anny. Aleja ukształtowana w XVIII w. z nowym drzewostanem z k. XIX w. stanowi tradycyjne monumentalne założenie przestrzenne będące istotnym elementem krajobrazowym zespołu klasztornego. Cechy dominanty otoczenia zostały do dziś i spełniają ważną rolę przy planowaniu rozbudowy osady oraz mają duże znaczenie historyczne.	Podklasztor	Krasnobród	Urząd Gminy Krasnobród	

1	2	3	4	5	6	7	8
198	12 10 1979	Kl. IV-534-11/79	Kaplica drewniana, p. w. św. Rocha w Krasnobrodzie Zagórze (w lesie św. Rocha) wraz z najbliższym otoczeniem. Kaplica tradycją sięgająca XVIII w. stała się ważnym elementem krajobrazowym skraju lasu i posiada duże znaczenie historyczne związane z zespołem klasztornym i pobytem tu królowej Marii Sobieskiej.	Krasnobród Zagóra	Krasnobród	Skarb Państwa Par rzym.-kat. w Krasnobrodzie	
199	13 10 1979	Kl. IV-534-12/79	Kaplica murowana, grobowa na cmentarzu grzebalnym w Mycowie, wraz z wystrojem architektonicznym, dekoracyjnym, witrażami i wyposażeniem wnętrza. Kaplica zbudowana w 1903 r. wg projektu arch. Władysława Sadłowskiego jest unikalnym na terenie województwa przykładem arch. secesyjnej i stanowi ważny zabytek dla historii budownictwa w Polsce. Ochrona konserwatorska obejmuje otoczenie kaplicy z cmentarzem grzebalnym i drzewostanem.	Myców	Dołhobyczów	Par rzym.-kat. w Żniatynie	
200	15 10 1979	Kl. IV-534-13/79	Kościół par. rzym.-kat. p. w. Wniebowzięcia NMP, św. Stanisława B. i św. Agnieszki w Nabrożu, wraz z wyposażeniem wnętrza oraz cmentarzem przykościelnym z drzewostanem i dzwonnicą. Kościół murowany w 1684 r. na miejscu poprzedniego drewnianego (parafia er. w 1411 r.) gruntownie przebudowany w 1901—05 przez arch. Szymańskiego, odnowiony po zniszczeniach wojennych w 1951 r. neogotycki, jest przykładem kolejnego przekształcenia budowli z częściowym zachowaniem cech pierwotnych i posiada duże znaczenie zabytkowe i historyczne.	Nabróż	Łaszczów	Par rzym.-kat. w Nabrożu	
201	8 11 1980	Kl. IV-534-1/80	Dworek drewniany wraz z pozostałościami parku i sadu owocowego w granicach działki. Dworek pochodzący z k. XIX w. przebudowany w 1913 r. nawiązując swoją formą do d. stylu dworkowego jest przykładem kontynuacji tradycyjnego budownictwa drewnianego. Drzewostan otaczający dworek przedstawia szczególną wartość jako jedno z najmniejszych założeń parkowych, charakterystyczne doborem gatunkowych drzew i krzewów. Zespół reprezentuje pozostałości małego folwarku z okresu międzywojennego powstałego z parceli większych dóbr ziemskich. Ma również pewne znaczenie społeczne jako współwłasność Stefana Du Chateau, znanego architekta stąd się wywodzącego.	Władzin	Uchanie		
202	10 11 1980	Kl. IV-534-2/80	Kościół filialny drewniany p. w. Podniesienia Krzyża Św. (d. cerkiew gr.-kat.) w Dłużniowie wraz z wyposażeniem wnętrza, cmentarzem przykościelnym, drzewostnem na cemntarzu oraz najbliższym otoczeniem (wzgórze kościelne). Kościół wzniesiony w 1882 r. trójdzielny, 3-kopułowy (trzy kopuły o zbliżonych wysokościach i charakterystycznym kształcie). z gankami przed kruchtą i wejściami bocznymi oraz obiegającymi dookoła sobotami jest szczególnie cennym zabytkiem architektury drewnianej. Jako jeden z nielicznych kontynuujących tradycje d. architektury cerkiewnej południowych terenów Zamojszczyzny jest ważnym przykładem w historii budownictwa drewnianego w Polsce.	Dłużniów	Dołhobyczów	Par. rzym.-kat. w Żniatynie	
203	11 11 1980	Kl. IV-534-3/80	Wiatrak drewniany typu holenderskiego w Bogusławie, wraz z urządzeniami mielącymi i wyposażeniem wnętrza, stanowiący własność Ob. Czesława Stasieczka. Wiatrak zbudowany w 1924 r. przez Jana Stasieczka jest zabytkiem kultury materialnej o dużych wartościach architektonicznych i technicznych. Wartość jego podnosi fakt, że jest to jedyny tego rodzaju zabytek techniki ludowej w woj. zamojskim.	Bogusław	Gorzków	Osoby fizyczne	

1	2	3	4	5	6	7	8
204	15 11 1980	Kl. IV-534-4/80	Kościół parafialny rzym-kat. p. w. Znalezienia Krzyża Św. w Mokrymlipiu, murowany z cegły, neogotycki, budowany w latach 1907—1913 proj. J. P. Dziekońskiego wraz z wyposażeniem wnętrza, cmentarzem przykościelnym w granicach ogrodzenia oraz murowaną Plebanią. Kościół jest dziełem znanego architekta polskiego specjalizującego się w realizacji neogotyckich budowli sakralnych, zbliżonym formą do najwybitniejszego dzieła tego autora kościoła św. Floriana w Warszawie. Ponadto istnieje pełna jednorodność stylowa bryły i wystroju wnętrza. Kościół wraz z plebanią i otaczającym drzewostanem stanowi ciekawy zespół krajobrazowo-architektoniczny.	Mokrelipie	Radecznica	Par. rzym.-kat. w Mokrymlipiu	
205	17 11 1980	Kl. IV-534-5/80	Kościół parafialny rzym.-kat. p. w. św. Kajetana, murowany z kamienia łamanego wapiennego, piaskowca i cegły, neoromański budowany w latach 1923—29 proj. Cz. Przybylskiego i Z. Kalinowskiego wraz z wyposażeniem wnętrza, cmentarzem przykościelnym w granicach ogrodzenia. Kościół z uwagi na formę architektoniczną i zastosowany materiał stanowi wyjątkowy przykład architektury sakralnej na terenie środkowo-wschodniej Polski.	Orłów Mur.	Izbica	Par. rzym.-kat. w Orłowie Mur.	
206	21 07 1981	Kl. IV-534-1/81	Dworek w Białowodach, drewniany, parterowy z k. XIX w. przeb. w 1912 r. przez St. Czachórskiego, odbudowany cegłą w 1942 r. z drewnianym szczytem na osi, wewnątrz sztukaterie. oraz park o pow. 2,5 ha. Stanowi interesujący przykład późnej historycznej architektury dworkowej. Park z częściowo zachowanym układem kompozycyjnym.	Białowody	Uchanie	Skarb Państwa	
207	23 07 1981	Kl. IV-534-2/81	Zespół pałacowo-parkowy Ruskie Piaski wraz z wieżą i basztą wybudowany w 1906 r. oraz park z pocz. XX w. o pow. 13 ha i staw. Jeden z lepiej zachowanych zespołów pałacowo-parkowych w woj. zamojskim z neorenesansowym pałacem, którego reprezentacyjny charakter podkreśla wystrój architektoniczny i powiązania widokowe z otoczeniem oraz dobrze zachowanym krajobrazowo-naturalistycznym parkiem o cechach neoklasycystycznych.	Ruskie Piaski	Nielisz		
208	24 07 1981	Kl. IV-534-3/81	Zespół pałacowo-parkowy w Sitnie, składający się z pałacu mur. 2 kond. XIX w. 1976—80 restaur. spichlerza mur. XIX w., 2 budynków gospod. mur, i parku o pow. 4,5 ha, w tym 0,6 ha stawu. Zespół został założony w 1 poł. XIX w. klasycystycznemu pałacowi towarzyszył park regularny. Przy końcu XIX w. park został przeobrażony w stylu angielskim. W latach 1924—48 mieściła się tam Publiczna Żeńska Szkoła Rolnicza, która bardzo starannie utrzymywała park. W części gospodarczej znajduje się spichlerz z oskarpowanymi narożami. Zespół tradycyjnie jest miejscem krzewienia postępowej wiedzy rolniczej.	Sitno	Sitno	Skarb Państwa	
209	3 08 1981	Kl. IV-534-4/81	Kościół filialny rzym.-kat. p. w. św. Mikołaja w Liskach Waręskich wraz z wyposażeniem wnętrza, dzwonnicą, cmentarzem kościelnym oraz parkiem podworskim o pow. 4,5 ha. Kościół drewniany, wybudowany w 1872 r. jako cerkiew gr. kat. p. w. św. Jana Chrzciciela, 3-kopułowa o cechach tradycyjnego budownictwa cerkiewnego. Cmentarz kościelny stanowi przedłużenie parku podworskiego z XVIII/XIX w. o zachowanym zarysie kwater i alei, z drzewami pomnikowymi i reliktami murów. Walory architektoniczne i krajobrazowe podkreśla położenie kościoła i parku na wyniosłym wzgórzu.	Liski Waręskie	Dołhobyczów	Par. rzym.-kat. w Żniatynie	

1	2	3	4	5	6	7	8
210	22 08 1981	Kl. IV-534-5/81	Kościół parafialny rzym.-kat. p. w. św. Mikołaja w Grabowcu wraz z wyposażeniem wnętrza, dzwonnicą i otoczeniem. Kościół murowany z cegły, orientowany wybudowany w latach 1854—55 z przybud. kaplicami 1905, bezwieżowy. dzwonnica współczesna kościołowi, murowana. otynkowana, 2-kondygn. czworoboczna. Obiekty te reprezentują nieliczną na Zamojszczyźnie grupę późnoklasycystycznej architektury sakralnej.	Grabowiec	Grabowiec	Par. Rzym.-Kat. w Grabowcu	
211	5 01 1982	Kl. IV-534-1/82	Zespół dworski w Udryczach, składający się z dworu mur. XVIII w. przebud. XIX w. oficyny (wpis do rej zab. nr 132/70), kaplicy mur. (ob. kościół fil.), oraz parku o pow. 7,5 ha i alei dojazdowej. Założenie dworsko-parkowe pochodzi z XVIII w. W pocz. XIX w. barokowy park przekształcono w stylu romantycznym angielskim. W późniejszym okresie przebudowano również dwór i kaplicę nadając im eklektyczny wystrój. Malownicze tarasowe ukształtowanie terenu oraz dobrze zachowany drzewostan decydują o walorach całego zespołu.	Udrycze	Stary Zamość	Skarb Państwa	
212	23 02 1982	Kl. IV-534-2/82	Dwór i Park w Wierzbicy, dwór murowany XVII/XVIII w. i park o pow. 2,5 ha ze stawami i aleją dojazdową. Dwór barokowy z dwoma bocznymi alkierzami i późniejszym portykiem ze współczesnym mu — jednym z nielicznych — regularnym ogrodem włoskim z XIX-wiecznym parkiem krajobrazowym o dużych walorach zabytkowych.	Wierzbica	Rudnik	Skarb Państwa	
213	24 02 1982	Kl. IV-534-3/82	Zespół dworski w Ujazdowie składający się z dworu murowanego 1880 r. budynku gospodarczego murowanego XIX w. (ob. mieszkalny) oraz parku o pow. 4,2 ha. Historyzujący charakter architektury dworu został sharmonizowany z rzeźbą terenu i otaczającym parkiem krajobrazowym założonym przy końcu XIX w. na bazie istniejącej zieleni ogrodowej. Założenie powiązane z naturalną zielenią okolicy Wieprza.	Ujazdów	Nielisz	Skarb Państwa	
214	3 03 1982	Kl. IV-534-4/82	Park podworski w Kadłubiskach. Park XVIII-wieczny, regularny, powiększony — 1 poł. XIX w. o część krajobrazową. Park jest przykładem zachowania dwóch stylów kompozycji ogrodowej z różnych okresów. Regularne kwatery w sąsiedztwie nieistniejącego dworu, wyznaczone przez szpalery XVIII-wiecznych lip. poprzez system połączonych prostokątnych stawów i dolinę strumienia, prowadzącą w widokowo-krajobrazowe założenie na pobliskim stoku.	Kadłubiska	Dołhobyczów	Skarb Państwa	
215	5 03 1982	Kl. IV-534-5/82	Zespół dworski w Łaziskach składający się z dworu murowanego XIX wiecznego przebudowanego w 1929 roku oraz parku o pow. 3,6 ha. Założenie pochodzi z pocz. XIX w. a jego centrum stanowi dwór o eklektycznym wystroju z portykiem i mansard. dachem. Najbliższe otoczenie dworu tworzy najstarsza ozdobna część parku, rozszerzonego w XX wieku na teren całego malowniczo ukształtowanego wzgórza, obejmującego także d. majdan folwarczny. Całość o dużych walorach krajobrazowych, powiązania widokowe ze wzgórzem kościelnym i stawami.	Łaziska	Skierbieszów	Skarb Państwa	
216	23 04 1982	Kl. 534/6/82	Układ przestrzenny wsi Górecko Kościelne. wraz z zabudową, zadrzewieniem, ciekiem wodnym i ukształtowaniem terenu. Wieś osadzona w 1582 roku przez Andrzeja z Górki nabyta przez Jana Zamojskiego, położona na obszernej polanie Puszczy Solskiej nad rzeką Szum. W granicach ochrony konserwatorskiej wieś stanowi wyjątkowy, naturalnie ukształtowany i nienaruszony zespół architektoniczno-krajobrazowy z zabytkowym budownictwem drewnianym i kilkusetletnimi dębami.	Górecko Kościelne	Józefów		

1	2	3	4	5	6	7	8
217	10 05 1982	Kl. 534/7/82	Zabudowa działki przy ul. Staszica 21 w Zamościu, na którą składa się kamienica przednia, trzykondygnacyjna podcieniowa, trójdzielna dwutraktowa z fasadą trójosiową z pełnym wyposażeniem architektoniczno-rzeźbiarskim, kamienica tylna (ul. Żeromskiego 20) trzykondygnacyjna z balkonem w pięcioosiowej fasadzie. Kamienica Bernego jest jedną z pierwszych kamienic murowanych w Zamościu. Wzniesiona ok. 1590 r. rozbudowana w 1641 r. przez miejscowego muratora Jana Wolffa, a w 2 poł. XIX wieku podniesiona o II piętro. O wartości kamienicy świadczy zachowany układ pomieszczeń, bogato dekorowany wczesnobarokowy portal związany z warsztatem Sainti Gucciego oraz fragment pierwotnych renesansowych drzwi, kamienica tylna o eklektycznym wystroju elewacji pochodzi z XIX w.	Zamość ul. Staszica 21	Zamość		
218	11 05 1982	Kl. 534/8/82	Zabudowa działki przy ul. Staszica 23 w Zamościu na którą składa się: kamienica przednia, narożna, podcieniowa, trzykondygnacyjna dwudzielna w przyziemiu jednotraktowa z czteroosiową fasadą pełnym wyposażeniem architektoniczno-rzeźbiarskim oraz kamienica tylna (ul. Żeromskiego 22) trzykondygnacyjna i oficyna boczna (ul. Moranda 1) trzykondygnacyjna oraz dziedziniec wewnętrzny otoczony wokół na dwu kondygnacjach drew gankiem. Kamienica Telanowskich (Zamojskich) powstała w latach 1591—99 wg proj. Bernarda Morando jako wzorowa kamienica rynkowa z attyką po której zachowały się w elewacjach pilastry. Jest przykładem kamienicy zamojskiej bez przelotowej sieni. Szczególnie cenną jest pierwotna manierystyczna dekoracja sklepień w parterze o formach i układach mających analogie w prezbiterium i kaplicy Zamojskich w Kolegiacie. W 2 poł. XIX w. działkę przekształcono. Powstało drugie piętro oraz tylna i boczna oficyna, która integralnie powiązane wystrojem, tworzą świadome ukształtowaną elewację boczną działki.	Zamość ul. Staszica 23	Zamość		
219	12 05 1982	Kl. 534/9/82	Zabudowa działki przy ul. Staszica 27 w Zamościu na którą składa się kamienica przednia, dwukondygnacyjna, podcieniowa trójdzielna trzytraktowa z czteroosiową fasadą i pełnym wyposażeniem architektoniczno-rzeźbiarskim oraz kamienica tylna (ul. Żeromskiego 26) dwukondygnacyjna, dwutraktowa z pięecioosiową fasadą. Kamienica Szczebrzeska, wzniesiona ok. 1600 r. o zachowanym układzie przestrzennym i wystrojem elewacji, charakterystycznych dla kamienicy morandowskiej. Wraz z kamienicą tylną i oficyną boczną tworzy zespół architektoniczny typowy dla zabudowy działki przyrynkowej.	Zamość ul. Staszica 27	Zamość		
220	13 05 1982	Kl. 534/10/82	Kamienica przy ul. Staszica 33 w Zamościu, trzykondygnacyjna, podcieniowa z trójosiową fasadą i pełnym wyposażeniem architektoniczno-rzeźbiarskim. Kamienica wzniesiona ok. 1600 r. z zachowanym wczesnobarokowym portalem w podcieniu, rozbudowana w XIX w. podwyższona o drugie piętro. Jest przykładem typowej siedemnastowiecznej zabudowy Rynku Wielkiego.	Zamość ul. Staszica 33	Zamość		
221	14 05 1982	Kl. 534/11/82	Kamienica przy ul. Staszica 35 w Zamościu, dwukondygnacyjna, podcieniowa, z fasadą trójosiową, z pełnym wyposażeniem architektonicznym i murem granicznym działki. Kamienica wzniesiona na przełomie XVI/XVII w. jako parterowa, z zachowanym siedemnastowiecznym układem drugiego i trzeciego traktu, jest typowym przykładem kamienicy mieszczańskiej, nadbudowanej w 2 poł. XIX w.	Zamość ul. Staszica 35	Zamość		

1	2	3	4	5	6	7	8
222	17 05 1982	Kl. 534/12/82	Zabudowa działki przy ul. Staszica 37 w Zamościu, na którą składa się: kamienica przednia, dwukondynacjowa, przedcieniowa z trójosiową fasadą i pełnym wyposażeniem architektonicznym oraz kamienica tylna (ul. Żeromskiego 36) trzykondygnacyjna z trójosiową fasadą. Wzniesiona na przełomie XVI/XVII w. jako parterowa i dwutraktowa o charakterystycznym układzie czterech pomieszczeń bez sieni częściowo zniekształconym nadbudową piętra w pocz. XX w. jest przykładem kamienicy o programie celowo rezygnującym z handlowej funkcji parteru.	Zamość ul. Staszica 37	Zamość		
223	16 05 1982	Kl. 534/13/82	Zabudowa działki przy ul. Staszica 29 w Zamościu na którą składa się: kamienica przednia, narożna, podcieniowa, częściowo dwukondygnacjowa o trójosiowej elewacji bocznej z pełnym wyposażeniem architektonicznym oraz kamienica tylkna (ul. Żeromskiego 38) dwukondygnacjowa, trójosiowa, połączona z kamienicą przednią wzdłuż ulicy Przybyszewskiego murem granicznym. Wzniesiona przy końcu XVI w. jest jedyną w Zamościu kamienicą nigdy nie nadbudowywaną, będącą unikalnym przykładem pierwotnej zabudowy rynkowej, charakterystycznej dla kamienic wznoszonych w pierwszej fazie jako parterowe domy z podcieniem.	Zamość ul. Staszica 39	Zamość		
224	7 07 1982	Kl. 534/14/82	Park dworski w Bzowcu o pow. 4,8 ha w granicach oznaczonych na planie. Park z XVIII wieku jeden z niewielu o czytelnym układzie regularnego założenia ogrodowego w stylu francuskim i częściowo tylko pod koniec XIV w. przekształconego w park krajobrazowy. O walorach zabytkowych decydują także dobrze zachowane aleje i szpalery starodrzewu. Na terenie parku znajdują się ruiny drewnianego dworu.	Bzowiec	Rudnik	Skarb Państwa	
225	11 08 1982	Kl. 534/15/82	Wzgórze zamkowe z ruinami budynku zamkowego, położone w południowej części Szczebrzeszyna w granicach oznaczonych na planie.. Na terenie wzgórza występują ślady osadnictwa od kultury pucharów lejkowatych sprzed około 5 tysięcy lat po czasy nowożytne. We wczesnym średniowieczu wzgórze stanowiło część większego zespołu osadniczego ze śladami zabudowy (Chata ziemiankowa,. jama zasobowa) i cmentarzyska szkieletowego. Istniejąca część budynku Zamkowego stanowi fragment powstałego około XV wieku murowanego zamku, który otaczały czytelne do dzisiaj wały ziemne i fosy. Przez nawarstwienie się kilku poziomów osadniczych, wzgórza stanowi rzadki i cenny zabytek o znaczeniu archeologicznym i historycznym.	Szczebrzeszyn	Szczebrzeszyn	Osoba fizyczna	
226	11 08 1982	Kl. 534/16/82	Zespół pałacowo-parkowy w Krasnobrodzie składający się z dworu i pałacu (d. oficyna) połączonych galerią rządcówki drew. wieży ciśnień oraz parku w granicach oznaczonych na planie. Zespół założony w 1 poł. XVII wieku przez Leszczyńskich, następnie w posiadaniu Tarnowskich i od końca XIX w. Fudakowskich. Na przełomie XVIII w. i XIX dwór przebudowano oraz wzniesiono oficynę (prawdopodobnie dwie), które połączyła z dworem ćwierćkolista galeria, a także przekształcono park w czytelny do dzisiaj układ krajobrazowy. W latach 1915—18 wg proj. I. Witkiewicza-Koszyca, przebudowano oficynę na pałac która wraz z dworem otrzymała obecny wystrój architektoniczny. W części gospodarczej oprócz XIX wiecznej rządcówki i wieży ciśnień z lat międzywojennych, cechy stylowe pozostałych obiektów uległy zatarciu.	Krasnobród	Krasnobród		

1	2	3	4	5	6	7	8
227	25 09 1982	Kl. 534/17/82	Park podworski, krajobrazowy w Hajownikach gm. Skierbieszów o pow. 11 ha w granicach oznaczonych na planie. Założenie pochodzi z 2 ćw. XIX wieku i zachowuje wyznaczony szpalerem drzew czytelny czworoboczny obrys O walorach zabytkowych decyduje część ozdobna parku z regularnym stawem i wyspą. Dwór i budynki folwarczne rozebrane zostały po drugiej wojnie światowej.	Hajowniki	Skierbieszów	Skarb Państwa	
228	1 10 1982	Kl. 534/18/82	Park miejski w Zamościu o pow. 11,2 ha wraz z kojcem. Park założony został na terenach pofortecznyych w latach 1922—27 wg projektu Waleriana Kronenberga. Park składa się z części wykorzystującej czytelne dzieła obronne jak bastion, kurtyna, słoniczoło i fosy oraz kompozycji o układzie krzyżowym, powiązanej główną osią ze Starym Miastem. Istotnymi elementami założenia są oryginalne formy ogrodowe, mała architektura i staw Wśród około 50 gatunków drzew i krzewów występują liczne okazy pomnikowe. Ze względu na duże walory krajobrazowe adaptację reliktów fortecznych, wiernie zrealizowane i zachowane do dnia dzisiejszego założenie ogrodowe oraz bogaty skład florystyczny, park należy do najcenniejszych założeń miejskich w Polsce.	Zamość	Zamość	Skarb Państwa	
229	5 10 1982	Kl. 534/19/82	Zespół Szkół Rolniczych (ob Akademia Rolnicza i Technikum Rolnicze) składający się z: budynku głównego, budynku inwentarskiego z ujeżdżalnią, spichlerza, budynku mieszkalnego wraz z dziedzińcem oraz suszarni i stodoły. Obiekty powstały w latach 1923—27 dla potrzeb Ludowej Szkoły Rolniczej im. J. Piłsudskiego Autorem projektu był zamojski architekt Kazimierz Zaremba Zespół jest interesującym przykładem przestrzennego rozwiązania kompleksu szkolnego o specjalności rolniczej. Poszczególne obiekty cechują duże walory architektoniczne. Wystrojem nawiązują do popularnego podówczas „stylu dworkowego" chrakterystycznego również dla innych realizacji tegoż architekta na terenie Zamościa.	Zamość H. Sawickiej	Zamość	Skarb Państwa	
230	13 10 1982	Kl. 534/20/82	Dawny kościół franciszkanów (ob. Państw. Lic. Sztuk Plast. i kino „Stylowy") usytuowany we wschodniej części Starego Miasta orientowany, murowanyy. Kościół wraz z klasztorem ufundowany został przez Tomasza Zamoyskiego dla zakonu franciszkanów, budowany w latach 1637—85 przez architektów Ordynacji Jana Jaroszewicza i Jana Michała Linka. Monumentalna bryła świątyni zwieńczona wielokondygnacyjnymi szczytami stanowiła dominatę w sylwecie miasta. Bryła to jedna z okazalszych, oryginalniejszych polskich budowli XVII wieku, o barokowej ekspresji i rozmachu założenia. W 1 poł. XIX wieku po kasacie zakonu rozebrano klasztor i dzwonnicę a kościół został przebudowany na koszary. W 1887 roku obiekt pozbawiony szczytów uległ dalszej degradacji. O barokowym charakterze budowli świadczy zachowany wystrój elewacji oraz pozostałości układu przestrzennego wnętrza.	Zamość	Zamość	Skarb Państwa	
231	15 10 1982	Kl. 534/2/82	Zespół parafialny rzym.-kat. p. w. Matki Boskiej Szkaplerznej i św. Jana Nepomucena, mur. 3-nawowy z wieżą we front. wraz z wyposażeniem wnętrza oraz dzwonnicą mur. i cmentarzem kościelnym z drzewostanem. Kościół wraz z dzwonnicą i ogrodzeniem wybudowany został w latach 1877—78 wg proj. Władysława Siennickiego, a następnie w 1908 roku rozbudowywany. Charakteryzuje się jednolitym neogotyckim wystrojem. Kościół zamyka jedną z osi rynku, która stanowi ulica odbiegająca prostopadle na północ i jest tym samym dominantą architektoniczną a zarazem znaczącym elementem zabytkowego układu urbanistycznego.	Frampol	Frampol	Par. rzym.-kat. we Frampolu	

1	2	3	4	5	6	7	8
232	3 11 1982	Kl. 534/22/82	Dwór murowany i park o pow. 3 ha Zespół dworski jest przykładem skromnej, dziewiętnastowiecznej rezydencji ziemiańskiej. Do dzisiaj przetrwał dwór z 2 poł. XIX wieku i zarys parku krajobrazowego z fragmentami alei obrzeźnych i grupami drzew.	Staw Noakowski	Nielisz	Skarb Państwa	
233	1 12 1982	Kl. 534/23/82	Układ osadniczy wsi Łuszków w granicach oznaczonych na załączonym planie w odrębie których ochronie podlegają drogi wiejskie oraz układy działek własnościowych przyzagrodowych z możliwością sytuowania na nich nowej zabudowy zgodnie z wymogami przepisów budowlanych. Wieś wzmiankowana w 1565 roku, występowała również pod nazwami Łużków i Loskow. Układ gruntów i zabudowa Łuszkowa jest charakterystycznym typem wsi owalnicy i należy do wyjątkowych na terenie środkowo-wschodniej Polski, wywodzących się z najstarszych systemów osadniczych sposobów rozplanowania wsi.	Łuszków	Horodło		
234	20 01 1983	Kl. 534/1/83	Zespół podworski w Kopyłowie. Park z k. XVIII wieku z adaptacją wcześniejszego drzewostanu, przekształcony w krajobrazowy o pow. 12 ha oraz 4 budynki gospodarcze, murowane z k. XIX w. Park posiada interesujące walory krajobrazowe. W jego kompozycji wykorzystano jako naturalne granice system stawów oraz niewielki uskok terenu tzw. „aha" adaptując szpalery i aleje starodrzewu z okresu wcześniejszego. Budynki gospodarcze — obora i chlewnia — rozplanowane na rzucie litery C oraz stodoła, charakteryzują się jednorodną architekturą.	Kopyłów	Horodło	Skarb Państwa	
235	20 01 1983	Kl. 534/2/83	Park podworski w Wieniawce o pow. 2,5 ha. Park powstały w poł. XIX wieku przekształcono w latach 20-tych ob. stulecia na modernistyczny ogród. W sąsiedztwie dworu czytelne są zarysy regularnych gazonów, przechodzące dalej w kompozycję krajobrazową, którą z trzech stron ograniczają naturalne uskoki tarasowe tzw. „aha". Na terenie parku znajdują się ruiny dworu klasycystycznego z 2 ćw. XIX wieku.	Wieniawka	Horodło		
236	25 01 1983	Kl. 534/3/83	Park dworski w Szychowicach o pow. 6 ha. Park powstał w II poł. XVIII w. Z regularnej kompozycji zachowały się: ślad parteru ogrodowego na osi nieistniejącego dworu, aleje obrzeźne, altany lipowe i jesionowe oraz syngieltonowe drzewa pomnikowe.	Szychowice	Mircze	Skarb Państwa	
237	25 01 1983	Kl. 534-4/83	Park dworski w Dąbrowie, powierzchnia 2,9 ha oraz 3 budynki gospodarcze. Park powstał w k. XIX w. jako ogród dworski o cechach skromnego założenia modernistycznego. Zachowane w sąsiedztwie nieistniejącego dworu szpalery lipowe, fragmenty alei dojazdowej i grupy krzewów, łączą się na przedłużeniu głównej osi widokowej z otaczającym krajobrazem. Park oraz część gospodarcza — d. gumno — położne między dwiema murowanymi oborami i drewnianą stodołą, tworzą funkcjonalnie rozplanowany układ przestrzenny.	Dąbrowa	Uchanie		
238	25 01 1983	Kl. 534/5/83	Dwór z k. XIX wieku rozbudowany w pocz. XX wieku oraz park z II poł. XIX wieku o pow. 4 ha w Szystowicach. Dwór murowany, parterowy z portykkiem i czworoboczną trzykondygnacyjną wieżą o wystroju eklektycznym zajmuje w parku miejsce centralne. Frontowa część parku obrzeziona symetrycznymi alejami lip, ze śladami gazonu, przechodzi za dworem w park krajobrazowy, założony w dolinie cieku wodnego. Drzewostan parku krajobrazowego stanowią w przewadze gatunki związane z wodą (olsze czarne i wierzby).	Szystowice	Grabowiec	Skarb Państwa	

1	2	3	4	5	6	7	8
239	25 01 1983	Kl. 534/6/83	Park dworski o pow. 5 ha oraz kuźnie i aleja lipowa poza parkiem w Stefankowicach. Park krajobrazowy z przełomu XIX i XX wieku zachował fragmenty XVIII-wiecznej, regularnej kompozycji. Obok wnętrz krajobrazowych z licznym drzewostanem iglastym istnieją tu wcześniejsze aleje lipowe. Kuźnia murowana z podcieniem, jedyny pozostały budynek dworskiej zabudowy pochodzi z 1897 roku. Oddalona w kierunku południowym aleja lip, zapewne pozostałość pierwotnego założenia, łączy się z parkiem widokowo.	Stefankowice	Hrubieszów	Skarb Państwa	
240	22 02 1983	Kl. 534/7/83	Park o pow. 4 ha w Płonce. Park krajobrazowy z poł. XIX wieku jest pozostałością skromnej rezydencji ziemiańskiej o czytelnym układzie przestrzennym. Kompozycję ogrodową tworzą polany widokowe otoczone różnorodnym drzewostanem, otwarte na układ wodny i towarzyszącą mu zieleń. Kwatery użytkowe w parku wyznaczone są przez aleje lipowe i kasztanowcowe. W drzewostanie występują liczne pomniki przyrody.	Płonka	Rudniki	Skarb Państwa	
241	22 02 1983	Kl. 534/8/83	Rządcówka wraz z zielenią towarzyszącą na pow. 1,8 ha. Rządcówka murowana, parterowa, podwyższona piętrowym ryzalitem z naczółkowym dachem, pochodzi z przełomu XIX i XX w. Przed frontem budynku znajduje się niewielkie wnętrze ogrodowe z zarysem podjazdu i klombu kwiatowego Aleja dojazdowa z lip pomnikowych oraz lipowe aleje obrzeżne wyznaczają kwatery pól uprawnych, tworzą dla budynku rządcówki otoczenie o charakterze użytkowym. Zespół jest pozostałością skromnej siedziby zarządcy folwarku.	Zawada	Zamość	Skarb Państwa	
242	22 02 1983	Kl. 534/9/83	Park krajobrazowy z 1825 roku w Hyżej o pow. 1 ha. O wartości założenia, mimo dużego zniszczenia kompozycji decyduje istniejący drzewostan, który spełnia rolę zieleni towarzyszącej dla nowych budynków z XIX wiecznej kompozycji pozostały: fragment alei lipowej, obrzeżny szpaler z drzew liściastych, altana lipowa i lipowo klonowa, grupa jesionów pomnikowych oraz pomnikowe drzewa grabu i buka.	Hyża	Zamość	Skarb Państwa	
243	22 02 1983	Kl. 534/10/83	Park krajobrazowy z połowy XIX wieku o pow. 4,5 ha w Poturzynie. Park położony jest na łagodnym skłonie opadającym ku wschodowi w kierunku układu wodnego wkomponowanego w dno doliny. Zachowały się tu dwa wnętrza ogrodowe oraz kilka drzew pomnikowych (buk pospolity, lipa drobnolistna, topola biała, 2 jesiony wyniosłe, modrzew europejski, sosna wejmutka). Przy skromnej kompozycji roślinnej zasadniczy walor parku stanowi jego położenie oraz powiązania widokowe.	Poturzyn	Telatyn	Skarb Państwa	
244	22 02 1983	Kl. 534/11/83	Park o pow. 2,9 ha w Peresołowicach. Park utworzony na przełomie XVIII i XIX wieku jako założenie regularne z przekształconym ok. poł. XIX wieku wnętrzem oraz nasadzenie z okresu międzywojennego. Obrzeżna aleja lipowa z drzew sadzonych w różnych okresach użytkowania parku i centralna grupa drzew pochodzących z lat 20-tych obecnego stulecia, to czytelne elementy założenia. Przy skromnej kompozycji i nielicznym drzewostanie walor parku stanowią drzewa pomnikowe z najokazalszych wśród 9-cio odnogowym klonem srebrzystym.	Peresołowice	Werbkowice	Osoba fizyczna	

1	2	3	4	5	6	7	8
245	22 02 1983	Kl. 534/12/83	Rządcówka murowana oraz park krajobrazowy z II poł. XIX w. o pow. 4,8 ha w Jarosławcu. Rządcówka parterowa, ze skrzydłem wschodnim i ryzalitem na osi, kryta dachem naczółkowym. Przed frontem rządcówki skromne założenie zieleni usytuowane na łagodnym skłonie. Z elementów kompozycyjnych zachowały się tu: obrzeźna aleja grabowa, fragment alei wierzbowej, altany z lip i kasztanowców oraz dwa pomnikowe okazy modrzewi.	Jarosławiec	Sitno	Skarb Państwa	
246	25 02 1983	Kl. 534/13/83	Cmentarz grzebalny o pow. 4 ha wraz z kaplicą cmentarną i drzewostanem w Hrubieszowie. Cmentarz założony ok. 1787 roku jako rzym.-kat. powiększany sześciokrotnie (ostatni raz w 1980 r.) o kwatery wyznania rzym.-kat., kwaterę prawosławną oraz wojenną. Główny element plastyczny cmentarza stanowią dwie aleje prostopadłe względem siebie. Z przebiegu alejek w układzie północ-południe wynika przestrzegana w większości mogił reguła ich orientowania w kierunku wschód-zachód. Na cmentarzu występują niemal wszystkie rodzaje obiektów sepulkralnych: kaplica cmentarna (neogotycka z 1860 r.), grobowce, płyty nagrobne, tablice inskrypcyjne, nagrobki architektoniczne, wolnostojące zwieńczone krzyżami kamiennymi i żeliwnymi, krzyże nagrobne oraz groby ziemne.	Hrubieszów	Hrubieszów	Par. rzym.-kat. św. Mikołaja Par. rzym.-kat. M. B. Nieustającej Pomocy Par. Prawosł. w Hrubieszowie	
247	6 02 1983	Kl. 534/14/83	Młyn wodny na rzece Wieprz w Bondyrzu, drewniany, zbudowany w 1917 roku z kołem podsiębiernym i wyposażeniem mechnicznym oraz jazem, mostem i ciekiem wodnym. Młyn wraz z nieistniejącą papiernią (1904 r.), a później także gonciarnią, którą wybudował Michał Kowalczyk. W 1961 roku wprowadzono napęd elektryczny a w 1981 roku ponownie zostało uruchomione koło wodne. Jest to jedyny czynny wodny młyn na terenie województwa zamojskiego.	Bondyrz	Adamów	Osoba fizyczna	
248	20 02 1983	Kl. 534/15/83	Kościół poreformacki fil. rzym.-kat. p. w. św. Katarzyny w Zamościu murowany, wzniesiony w latach 1680—86 wg projektu J. M. Linka, przebudowany w XIX wieku, 1-nawowy wraz z wyposażeniem wnętrza i cmentarzem kościelnym z drzewostanem. Kościół wraz z klasztorem ufundowali Marcin Zamoyski i Hieronim Żaboklicki. Po kasacie zakonu, klasztor rozebrano a kościół częściowo pozbawiony wystroju architektonicznego, do 1926 roku wykorzystywany był do celów świeckich. Kościół zachował sporo elementów pierwotnego barokowego wystroju architektonicznego i jest przykładem typowej realizacji linkowskiej.	Zamość	Zamość	Par. św. Tomasza Apostoła w Zamościu	
249	20 02 1983	Kl. 534/16/83	Dawne seminarium duchowe przy ul. Akademickiej w Zamościu budynek murowany, powstały w latach 1697—1707, rozbudowany ok. 1752 r. po kasacie seminarium wielokrotnie remontowany przez kolejnych użytkowników, 3-kond., o 5-osiowej fasadzie. Budynek powstał w poł. XVIII wieku z rozbudowanej kamienicy, którą w 1743 roku ofiarował na rzecz seminarium Andrzej Szamocki. Seminarium otrzymało dekoracyjną fasadę z korynckimi pilastrami w wielkim porządku, a także reprezentacyjną sień pierwotnego piętra na wzór pałacowego piano nobile. Obiekt jest przykładem architektury późnobarokowej, inspirowanej sztuką włoską i łączącej w sobie cechy kamienicy i miejskiego pałacu.	Zamość ulica Akademicka	Zamość		
250	24 02 1983	Kl. 534/17/83	Kościół filialny rzym.-kat. p. w. św. Jerzego (d. cerkiew unicka) w Biłgoraju, murowany, wzniesiony w latach 1790—93, przebudowany w 1919 roku, 1-wieżowy, 1-nawowy z cmentarzem kościelnym i drzewostanem.	Biłgoraj	Biłgoraj	Parafia Wniebowzięcia NMP w Biłgoraju	

1	2	3	4	5	6	7	8
			Cerkiew powstała staraniem Ks. Jana Zieniewicza na miejscu dawnego obiektu drewnianego. W trakcie zmiany na kościół rzymsko-katolicki pierwotne cechy stylowe uległy częściowemu zatarciu. Obecnie kościół jest widocznym akcentem architektonicznym w nowej zabudowie miejskiej.				
251	24 02 1983	Kl. 534/18/83	Dawny zespół klasztorny klarysek (ob. dom dziecka) w Zamościu na który składa się: kościół murowany, 1-nawowy wzniesiony ok. 1696 r. wg proj. J. M. Linka przebudowany w XIX wieku od wschodu połączony z trójskrzydłowym, murowanym 2-kond. klasztorem wzniesionym ok. 1769—74 r. Zespół ufundowany został przez Zamoyskich. Po kasacie zakonu Klarysek w 1783 roku na krótko objęli go Franciszkanie i siostry Miłosierdzia, następnie przez około sto lat służył celom wojskowym. Kościół powtarzał schemat świątyń projektowych przez architekta Ordynacji Jana Michała Linka, o wysmukłych bryłach nawy i chrakterystycznego dla nich wystroju elewacji. Dzięki harmonijnie wyważonej architekturze i niewielkiej skali założenia, całość jest przykładem zespołu klasztornego wpisanego w układ urbanistyczny miasta.	Zamość ul. Kościuszki i ul. Moranda	Zamość		
252	4 03 1983	Kl. 534/19/83	Dawny zespół klasztorny na który składa się: kościół fil. p. w. św. Katarzyny, murowany wzniesiony w latach 1620—38, częściowo przekształcony w XIX wieku 1-wieżowy, orientowany bazylikowy, 3-nawowy, oskarpowany wraz z wyposażeniem wnętrza oraz d. klasztor (ob. Szpital) murowany w XVII wieku rozbudowany, 1841—43, 2-kond. z dziedzińcem w środku, murowany oporowy i drzewostan. Zespół klasztorny powstał z fundacji Zamoyskich dla zakonu franciszkanów. Wzniesiony na zboczu oskarpowany murem będącym pozostałością dawnych umocnień miejskich. Kościół należy do grupy budowli których architekturę określa się mianem renesansu lubelskiego. Wyraża się ona tutaj w bardzo bogatej dekoracji stiukowej sklepień prezbiterium, które wraz z pozostałymi późnorenesansowymi dekoracjami świadczą o dużej wartości zabytkowej obiektu. Przylegający do kościoła d. klasztor po kasacie zakonu w 1783 roku uległ licznym przekształceniom i nie reprezentuje pierwotnych walorów architektonicznych.	Szczebrzeszyn	Szczebrzeszyn	Par. rzym.-kat. Szczebrzeszyn	
253	30 03 1983	Kl. 534/20/83	Kościół par. rzym.-kat. p. w. Wniebowzięcia NMP i św. Dominika w Skierbieszowie murowany, wzniesiony na początku XVIII wieku restaurowany w 1911—18 roku 1-wieżowy, oskarpowany wraz z wyposażeniem wnętrza oraz 2 figurami i drzewostanem. Kościół erygowany w 1743 roku powstał w miejscu d. kościoła drewnianego z pocz. XV w. Jest przykładem uwarunkowanej miejscowymi potrzebami lokalnej interpretacji ówczesnych tendencji budowlanych.	Skierbieszów	Skierbieszów	Par. rzym.-kat. Skierbieszów	
254	30 03 1983	Kl. 534/21/83	Kościół par. rzym.-kat. p. w. św. Mikołaja w Szczebrzeszynie, murowany wzniesiony w latach 1610—20, restaurowany w 1688, 1817, 1862, 1897—98 1-wieżowy, orientowy, halowy, 3-nawowy, oskarpowany wraz wyposażeniem wnętrza, dzwonnica murowana z kaplicą grobową z XVII w. nadbudowana w 1897—98 r., cmentarz kościelny z drzewostanem, ogrodzenie murowane z bramką 1897 oraz figura NMP z 2 poł. XVIII wieku. Kościół jest dziełem anonimowego muratora i należy do charakterystycznych dla 1 ćw. XVIIwiek u grupy kościołów których architekturę określa się mianem renesansu lubelskiego. Posiada typowe dla tego kierunku bogate stiukowe dekoracje sklepień oraz inne późnorenesansowe i barokowe elementy wystroju. Z końcem XIX wieku zespół wzbogacony został o cechy architektury eklektycznej.	Szczebrzeszyn	Szczebrzeszyn	Par. rzym.-kat. Szczebrzeszyn	

1	2	3	4	5	6	7	8
255	18 04 1983	Kl. 534/22/83	Pozostałości zespołu pałacowo-parkowego w Wożuczynie na który składają się: budynek bramowy (ob. mieszkalny) murowany z ok. 1740 roku, 2 kond. obeliski bramne, relikty d. murów obronnych z XVI/XVII wieku, podziemia oraz park o pow. 10 ha i staw. Zespół powstał na przełomie XVI i XVII w., przekształcony ok. 1710 r. przez Wilhelma Miera w okazałą barokową rezydencję z regularnym parkiem. Po zniszczeniach w 1915 roku i kolejnych rozbiorach powstała kordegarda i nikłe resztki obwarowań oraz rozległy park krajobrazowy z elementami dawnego ogrodu włoskiego w którym zachowały się rzadkie gatunki drzew i krzewów (dąb szypułkowy strzępolistny, sosna czarna, leszczyna turecka). Z uwagi na położenie i czytelny układ tarasowy zespół zachował swą dominującą rolę krajobrazową.	Wożuczyn	Rachanie	Skarb Państwa	
256	1 04 1983	Kl. 534/23/83	Zespół dawnej poczty w Zamościu, na który składa się budynek główny powstały w latach 1815—30, murowany, 2-kondygnacyjny z portykiem oraz współczesne mu dwie oficyn murowane , parterowe. Zespół powstał dla urzędu pocztowego I klasy i był pierwszym manumentalnym obiektem wzniesionym na terenie Nowej Osady. Klasycystyczna fasada budynku z czterokolumnowym portykiem jońskim, powielała obowiązujący wzór architektoniczny, znany także z obiektów pocztowych w Łowiczu i Siedlcach. W latach międzywojennych zespół przeznaczona na cele szkolne.	Zamość ulica Partyzantów	Zamość	Skarb Państwa	
257	12 04 1983	Kl. 534/24/83	Dwór i park o powierzchni 3 ha w Średniej Wsi. Dwór z 1924 roku jest rekonstrukcją (wg projektu arch. T. Zaręby) dworu pochodzącego z poł. XIX wieku zniszczonego w czasie I wojny światowej. Budynek murowany, parterowy z piętrową częścią środkową, czterokolumnowym portykiem zwieńczonym trójkątnym frontem, kryty dachem dwuspadowym. Park z połowy ub. stulecia przekształcono ok. 1924 roku wg projektu Stefana Celikowskiego w secesyjny ogród spacerowy. Współcześnie kompozycję parku tworzą obrzeżne aleje z lip i sąsiadujące z nimi szpalery grabowe. grupy drzew iglastych i liściastych wypełniające wnętrza parkowe oraz różnorodna zieleń przed frontem dworu stanowiąca rodzaj dziedzińca.	Średnia Wieś	Żółkiewka	Skarb Państwa	
258	12 04 1983	Kl. 534/25/83	Dwór i park o pow. 2,5 ha w Maszowie Dolnym oraz kapliczka. Dwór murowany z połowy XIX wieku w części centralnej piętrowy, pozbawiony wystroju architektonicznego (detali eklektycznych). W otoczeniu dworu park założony w XVIII wieku jako regularny, przekształcony w okresie budowy dworu na krajobrazowy, a w latach 20-tych ob. wieku utworzono tu partery kwiatowe, nawiązujące do stylu barokowego. Współczesną b. skromną kompozycję założenia tworzą: szpalery grabowe w sąsiedztwie dworu i na obrzeżach, drzewa pomnikowe-najstarsze w parku oraz drzewostan rosnący nad stawami. Na terenie d. folwarku znajduje się kapliczka z przełomu XVIII i XIX wieku, murowana.	Maszów Dolny	Rudnik	Skarb Państwa	
259	22 02 1983	Kl. 534/26/83	Dwór i park o powierzchni 3,9 ha w Ochowcu. Dwór z I poł. XIX w., murowany, parterowy, zbudowany na rzucie prostokąta z późniejszymi przybudówkami od tyłu, siedmioosiowy z czterokolumnowym portykiem i sienią na osi, kryty dachem czterospadowym. Z parku otaczającego dwór, kształtowanego w dwóch etapach (XVIII wieku — ogród regularny, XIX w. — park krajobrazowy z wykorzystaniem elementów ogrodu pierwotnego) pozostały: fragmenty alej przy dworze drzewa i krzewy w miejscu dawnego gazonu oraz niewielka sadzawka wraz z rosnącymi w jej sąsiedztwie pomnikowymi topolami białymi. lipami, jesionami.	Olchowiec	Żółkiewka	Skarb Państwa	

1	2	3	4	5	6	7	8
260	8 04 1983	Kl. 534/27/83	Kościół św. Jana Nepomucena w Zwierzyńcu wzniesiony w latach 1741—47 wg projektu Columbaniego, murowany z mansardowym dachem i z wyposażeniem wnętrza, położony na wyspie z dojściem przez most, a także dzwonnica drewniana wieżowa XX w., figura NMP z 1905 r. projekt B. Madeyskiego, cmentarz kościelny oraz drzewostan. Kościół wzniesiony z fundacji Tomasza i Teresy z Michowskich Zamoyskich, początkowo użytkowany jako kaplica z czasem powiększony o boczne skrzydła. O szczególnych wartościach zabytkoywch kościoła decyduje późnobarokowa architektura oraz XVIII-wieczne polichromie Łukasza Smuglewicza.	Zwierzyniec	Zwierzyniec	Par. rzym.-kat. w Zwierzyńcu	
261	8 04 1983	Kl. 534/28/83	Dom zwany „herbaciarnią" Ob. LPKK „Gracja" w Rynku w Tomaszowie wzniesiony w 1895 roku drewniany z półokrąglaków, na podmurowaniu, cz. piętrowy w granicach ścian zewnętrznych. Dom użytkowy do II wojny światowej przeznaczony na „Dom Ludowy". Posiada charakterystyczny wystrój. elewacji i jest unikalnym na tym terenie budynkiem nawiązującym do drewnianej architektury rosyjskiej.	Tomaszów Lub.	Tomaszów Lub.	Skarb Państwa	
262	8 04 1983	Kl. 534/29/83	Kościół parafialny p. w. św. Tomasza Canterbury i św. Małgorzaty w Targowisku, drewniany, wzniesiony w 1746 roku restaurowany w 1858 r. i 1923—26, orientowany, 3-nawowy 1-wieżowy wraz z wyposażeniem wnętrza oraz dzwonnica drewniana brogowa z XVIII w. i cmentarz kościelny z nagrobkiem w granicach ogrodzenia. Według tradycji pierwszy kościół poświęcał święty Stanisław bp. krakowski a, parafia jest najstarszą na terenie woj. zamojskiego i wzmiankowana była już w XIV w. Po spaleniu obecny kościół ufundował proboszcz i właściciel wsi ks. B. Brodowski. Jest typowym przykładem drewnianej architektury sakralnej późnego baroku.	Targowisko	Zakrzew	Administrator Parafii w Targowisku	
263	15 04 1983	Kl. 534/30/83	Kościół parafialny p. w. Narodzenia NMP (d cerkiew grecko-kat.) w Strzyżowie, drewniany, wzniesiony w 1817 roku 1-nawowy, bezwieżowy z wyposażeniem wnętrza. Dzwonnica drewniana, wieżowa XIX wieczna i cmentarz kościelny z drzewostanem w granicach ogrodzenia oraz plebania drewniana, parterowa z 1925 roku. Cerkiew grecko-kat. wzniesiona straniem księdza E. Zborowieckiego. Około 1875 roku zamieniona na prawosławny a w 1946 roku rekoncyliowana. Obecnie mimo zatarcia cech stylowych kościół wraz z dzwonnicą a także plebanią tworzy jednolity zespół architektoniczny.	Strzyżów	Horodło	Par. rzym.-kat. w Strzyżowie	
264	3 04 1983	Kl. 534/31/83	Zabudowę działki przy Rynku Wielkim 10 w Zamościu, na którą składa się: 1) kamienica przednia, narożna, podcieniowa, trzykondygnacyjna, trzytraktowa z trójosiową fasadą i wyposażeniem architektoniczno-rzeźbiarskim, 2) kamienica tylna, narożna (ul. Bazyliańska 20) dwukondygnacyjna o sześcioosiowej elewacji bocznej i dwuosiowej elewacji tylnej. Kamienica dwukondygnacyjna zbudowana została w 2 ćw. XVII wieku. Posiada bardzo dobrze zachowane dekoracje stiukowe występujące na sklepieniach podcienia sieni oraz w dwu izbach tylnych z wejściem od ulicy Grodzkiej. Kamienica zachowała w elewacjach II piętra nadbudowanego w XIX wieku pozostałości dawnej attyki. Jest przykładem typowej dla Zamościa przyrynkowej kamienicy mieszczańskiej.	Zamość Rynek Wielki 10	Zamość		

1	2	3	4	5	6	7	8
265	3 04 1983	Kl. 534/32/83	Kamienica przy Rynku Wielkim 12 w Zamościu podcieniowa, trzykondygnacyjna, trzytraktowa z trzyosiową fasadą i wyposażeniem architektoniczno-rzeźbiarskim. Kamienica Tobiaszowska powstała na przełomie XVI i XVII wieku. W II poł. XIX wieku zmieniono attykę i nadbudowano drugie piętro. W podcieniu zachowały się XVII-wieczne sztukaterie i portal. Kamienica jest przykładem przyrynkowej kamienicy mieszczańskiej.	Zamość Rynek Wielki 12	Zamość		
266	3 04 1983	Kl. 534/33/83	Zabudowę działki przy Rynku Wielkim 14 w Zamościu, na którą składa się: kamienica przednia, podcieniowa trzykondygnacyjna, trzytraktowa z trójosiową fasadą i wyposażeniem architektonicznym, 2) kamienica tylna (ul. Bazyliańska 16) dwukondygnacyjna z mieszk. poddaszem w pięcioosiowej fasadzie. Kamienica zwana Autunowiczowską powstała ok. 1603—1609 jako parterowa nadbudowana w 1 ćw. XVII wieku i na przełomie XVII/XIX w. W przyziemiu zachowała szereg elementów pierwotnego wyposażenia renesansowego, inskrypcje na belkowym stropie. Jest przykładem typowej dla Zamościa nadbudowanej kamienicy mieszczańskiej. Kamienica tylna z przełomu XIX i XX wieku posiada charakterystyczny dla tego okresu wystrój fasady.	Zamość Rynek Wielki 14	Zamość		
267	10 04 1983	Kl. 534/34/83	Kamienica przy Rynku Wielkim 1 w Zamościu wzniesiona na całej działce podcieniowa, wielotraktowa w cz. przyrynkowej i tylnej (ul. Przybyszewskiego 14) trójkondygnacyjna oraz dwukondygnacyjna w części środkowej z fasadą trójosiową i jedenastoosiową elewacją boczną (ul. Staszica(wraz z wyposażeniem architektoniczno-rzeźbiarskim. Kamienica wzniesiona i rozbudowana na całą głębokość działki w XVII wieku jest na terenie Starego Miasta najwcześniejszym przykładem pełnej zabudowy całej działki przez piętrowy wieloczłonowy dom. W czasie prac remontowo-konserwatorskich przywrócono bryłę kamienicy, zniekształconą przebudową z końca XIX wieku oraz wystrój elewacji tylnej z attyką zrekonstruowaną wg rysunku M. Andriollego.	Zamość Rynek Wielki 1	Zamość		
268	10 04 1983	Kl. 534/35/83	Zabudowę działki przy Rynku Wielkim 3 w Zamościu na którą składa się: 1) kamienica przednia podcieniowa, trzykondygnacyjna o czteroosiowej fasadzie na dwuarkadowym podcieniu z pełnym wyposażeniem architektonicznym, 2) kamienica tylna (ul. Przybyszewskiego 12) trzykondygnacyjna o czteroosiowej fasadzie. Kamienica pochodzi z 1 ćw. XVII w. nadbudowywana w XIX w. Nazywana jest kamienicą Malarzową od nazwiska jej właściciela Jana Kasińskiego nadwornego malarza Ordynatów. Jest przykładem typowej dla Zamościa przyrynkowej kamienicy mieszczańskiej.	Zamość Rynek Wielki 3	Zamość		
269	17 06 1983	Kl. 534/36/83	Zespół dworski w Woli Żółkiewskiej na który składają się: Dwór mur. z 1883 r. oficyna murowana w XVIII wieku (d. dwór), Stajnia mur. rządcówka murowana XIX w., mur przyporowy oraz park pow. 9 ha. Zespół pochodzi z XVIII wieku i jest upamiętniony pobytem Stanisława Augusta Poniatowskiego. Zasadniczym przemianom uległ z końcem XIX wieku gdy majątek zakupili Janisławscy. W latach 1923—24 w oparciu o istniejący drzewostan znany polski planista S. Celichowski wykonał nowy projekt parku zachowany do dzisiaj, o charakterze krajobrazowo-naturalistycznym z zachowanymi elementami pierwotnego założenia geometrycznego.	Wola Żółkiewska	Żółkiewka		

1	2	3	4	5	6	7	8
270	24 06 1983	Kl. 534/37/83	Kościół parafialny p. w. Wniebowzięcia NMP (d. cerkiew unicka) w Obszy wzniesiony w 1860 roku murowany, halowy, 3-nawowy, dzwonnica bram. 3-kond. mur., cmentarz kościelny z dzrzewostanem. Jest jedną z dwu (druga w Księżpolu) bliźniaczych cerkwi unickich wzniesionych z fundacj Konstantego Zamoyskiego. Po pierwszej wojnie światowej zamieniona na kościół rzym.-kat. Jest przykładem niewielkiej budowli sakralnej o regularnej architekturze, nawiązującej do siedemnastowiecznych rozwiązań o kwadratowym, trzynawowym korpusie głównym i neorenesansowym wystroju elewacji.	Obsza	Obsza	Par. rzym.-kat. w Obszy	
271	24 06 1983	Kl. 534/38/83	Kościół parafialny p. w. Podwyższenia Krzyża św. w Księżpolu gm. Księżpol (d. cerkiew unicka) wzniesiony w 1858 roku murowany, halowy, 3-nawowy z dzwonnicą, mur. bramowa, 2-kond. i cmentarzem kościelnym z drzewostanem. Jest wraz z cerkwią w Obszy jedną z bliźniaczych cerkwi unickich wzniesionych z fundacji Konstantego Zamoyskiego. W 1922 roku zamieniona na kościół rzymsko-katolicki. Jest przykładem niewielkiej budowli sakralnej o regularnej architekturze nawiązującej do rozwiązań siedemnastowiecznych o kwadratowym 3-nawowym korpusie głównym i neorenesansowym wystroju elewacji.	Księżpol	Księżpol	Par. rzym.-kat. w Księżpolu	
272	24 06 1983	Kl. 534/39/83	Kościół parafialny p. w. Najświętszego Serca Jezusa (d. cerkiew) w Biszczy wzniesiony w 1912 roku murowany, 1-nawowy z wieżą wraz z cmentarzem kościelnym i drzewostanem. Pierwotnie cerkiew prawosławna w 11919 roku zamieniona na kościół rzymsko-katolicki. Obiekt posiada monumentalną formę architektoniczną o ceglanej elewacji i typowej dla początku XX wieku dekoracji elewacji.	Biszcza	Biszcza	Par. rzym.-kat. w Biszczy	
273	30 06 1983	Kl. 534/40/83	Kościół parafialny p. w. św. Jana Nepomucena w Suścu wzniesiony w latach 1862—68 murowany, bezwieżowy, 1-nawowy z dzwonnicą drewnianą, brogową z 2 poł. XIX wieku i cmentarzem przykościelnym z drzewostanem. Kościół wzniesiono w miejscu rozebranej na przełomie XVIII i XIX wieku drewnianej cerkwi unickiej na wzgórzu które w miejscowej tradycji nazywano „Zamcz skiem" kościół jest przykładem architektury sakralnej o skromnej dekoracji w fasadzie i elewacji nawiązującej do form barokowych i klasycystycznych.	Susiec	Susiec	Par. rzym.-kat. w Suścu	
274	30 06 1983	Kl. 534/41/83	Kościół parafialny p. w. św. Tomasza Ap. (d. cerkiew) w Majdanie Sopockim gm. Susiec wzniesiony w 1835 roku murowany, 1-nawowy, dzwonnica murowana, 2 kaplice murowane i cmentarz kościelny z dzewostanem. Cerkiew wzniesiono w fundacji Zamojskich dla miejscowych unitów w miejscu dawnej świątyni drewnianej. Potem zamieniona na prawosławną i od 1919 roku na katolicką. Jest przykładem skromnej architetkury prowincjonalnej będącej w fasadzie pogłosem form klasycystycznych.	Majdan Sopocki	Susiec	Par. rzym.-kat. w Majdanie Sop.	
275	6 09 1983	Kl. 534/42/83	Kościół parafialny p. w. Znalezienia Krzyża Św. w Żulicach gm. Telatyn, wybudowany w latach 1827—28 i odbudowany po zniszczeniach w 1945 roku, murowany, orient. z portykiem i tympanonem wraz z drzewostanem. Kościół wybudoway został staraniem Wincentego Makomaskich, właścicieli Żulic. Po 1870 r. użytkowany jako cerkiew prawosławna a od 1919 roku kościół rzymsko-katolicki. Kościół poza dobudowanymi zakrystiami zachował pierwotną bryłę o prostych proporcjach i czystej	Żulice	Telatyn	Par. rzym.-kat. w Żulicach	

1	2	3	4	5	6	7	8
			formie rzymskiego Panteonu, znanych z wzorników projektowanych przez Piotra Aignera.				
276	30 10 1983	Kl. 534/43/83	Kamienica przy ul. Zamenhofa 10 (Rynek Solny) w Zamościu, narożna, podcieniowa 3-kond., 2-traktowa o 3-osiowej fasadzie wraz z wyposażeniem wnętrza. Kamienica powstała w XVII wieku. Na początku obecnego wieku została nadbudowana o drugie piętro. Jest przykładem typowej dla Zamościa kamienicy mieszczańskiej.	Zamość ulica Zamenhoffa 10	Zamość		
277	30 10 1983	Kl. 534/44/83	Kamienica przy ul. Zamenhoffa 12 (Rynek Solny) w Zamościu, podcieniowa, 3-kond., 2-traktowa o 3-osiowej fasadzie wraz z wyposażeniem architektonicznym. Kamienica powstała w XVII wieku. W XIX wieku usunięto attykę i nadbudowano drugie piętro. Jest przykładem typowej dla Zamościa kamienicy mieszczańskiej.	Zamość ulica Zamenhoffa 12	Zamość		
278	4 11 1983	Kl. 534/45/83	Kamenica przy ul. Zamenhoffa 14 (Rynek Solny) w Zamościu, narożna podcieniowa, 2-kond., 3 traktowa o 4-osiowej fasadzie na 2 arkadowym podcieniu wraz z wystrojem architektonicznym. Kamienica wybudowana zapewne w poł. XVII wieku później znacznie przebudowana i pozbawiona attyki, zachowała dekoracyjną wczesnobarokowy fryz o arabeskowej kompozycji. Tradycyjnie łączona z dzielnicą żydowską, jest najciekawszą architektonicznie kamienicą Rynku Solnego.	Zamość ulica Zamenhoffa 14	Zamość		
279	4 11 1983	Kl. 534/46/83	Kamienica przy Rynku Wielkim 9 w Zamościu, 3-kodygnacyjna, 3 traktowa o 3-osiowej fasadzie wraz z wyposażeniem architektonicznym. Kamienica powstała w 1 poł. XVII wieku. O drugie piętro podwyższona została w latach międzywojennych. Jest przykładem typowej dla Zamościa przyrynkowej kamienicy mieszczańskiej.	Zamość Rynek Wielki 9	Zamość		
280	4 11 1983	Kl. 534/47/83	Kamienica przy Rynku Wielkim 7a w Zamościu podcieniowa, 3-kondygnacyjna, 3-traktowa o 3 osiowej fasadzie wraz z wyposażeniem architektonicznym. Kamienica powstała w 1 poł. XVII wieku. O drugie piętro ndbudowana została w 2 poł. XIX wieku. Jest przykładem typowej dla Zamościa przyrynkowej kamienicy mieszczańskiej.	Zamość Rynek Wielki 7a	Zamość		
281	4 11 1983	Kl. 534/48/83	Kamienica przy Rynku Wielkm 7 w Zamościu, narożna podcieniowa, 3 kondygnacyjna z 2 kondygn. częścią oficynową, 3 traktową o 3-osiowej fasadzie wraz z wyposażeniem architektonicznym. Pierwszy dom na tej parceli przed 1591 rokiem wzniósł dla siebie Bernardo Morando. Piętrowa murowana kamienica powstała dopiero w 1 ćw. XVII wieku i następnie w ciągu tego wieku była jeszcze rozbudowywana m.in. w głąb parceli. Kamienicę nadbudowano o II piętro w latach 1956—57. W elewacjach zachowały się pozostałości dawnego detalu rzeźbiarskiego. Jego przykładem typowej dla Zamościa przyrynkowej kamienicy mieszczańskiej.	Zamość Rynek Wielki 7	Zamość		
282	11 11 1983	Kl. 534/41/83	„Arsenał" w Zamościu murowany, 2 kondygnacyjny wybudowany w latach 1582—83, przebudowany w latach 1820—25 po pracach remontowo-konserwatorskich. Jest obok pałacu najstarszą budowlą Zamościa wzniesioną przez B. Moranda. W XIX wieku przebudowany przez gen. Mulletskiego, obiekt podniesiony został o piętro i otrzymał klasycystyczny wystrój z trójarkadowym boniowanym portykiem zachowując w fasadzie również manierystyczny portal oraz późniejsze schody prowadzące na poddasze. Arsenał (cekhaus) dzięki licznym darom i trofeom wojennym.	Zamość ulica Zamkowa 1	Zamość		

1	2	3	4	5	6	7	8
			Pełnił także funkcję muzeum oręża, odwiedzanego przez gości kolejnych Ordynatów. Do tych tradycji nawiązuje obecne przeznaczenie arsenału, będącego filią Muzeum Okręgowego dla zbiorów o charakterze militarnym.				
283	16 10 1984	Kl. 534/1/84	Zespół dworski składający się z parku o pow. 1,8 ha, dworu, zab. folw. (kantor, owczarnia, obora, czworak) i towarzyszecej jej zieleni oraz alei o dł. ok. 200 m. Dwór drewiany, otynkowany, parterowy założony na planie prostokąta z dachem naczółkowym z k. XIX wieku rozbudowany w ćw. XX wieku zajmuje miejsce centralne w parku. Park tworzą graniczne nasadzenia (stra aleja lipowa, graby, jesiony, modrzewie). Zabudowie folwarcznej towarzyszą: stara aleja lipowo-klonowa, szpaler jesionów oraz graniczny szpaler klonowy. Do folwarku prowadzi aleja jesionowa zasadzona w 30-tych latach XX wieku. Zespół dworski jest przykładem skromnego zał. z przełomu XIX i XX wieku posiadającego jako całość wartość zabytkową.	Adamów	Adamów	Skarb Państwa	
284	16 10 1984	Kl. 534/2/84	Pałacyk projektu Wł. Marconiego z 1902 roku pozostałości parku z przełomu XVIII/XIX wiek na pow. 12 ha oraz dwie bramy wjazdowe Pałacyk murowany, piętrowy założony na planie prostokąta z 8-boczną wieżą w narożniku i 4-spadowym dachem. Na elewacjach budynku elementy dekoracji eklektycznej. Park usytuowany na krawędzi doliny Bugu i był parkiem o charakterze naturalistycznym, wkomponowany w nadrzeczny krajobraz. Obecnie na rozległym terenie zachowały się nieliczne jego elementy w postaci fragmentów alej. W parku znajdują się fragmenty 2-ch eklektycznych bram wjazdowych.	Gołębie	Dołhobyczów	Skarb Państwa	
285	16 10 1984	Kl. 534/3/84	Pałacyk murowany z II ćw., Gorzelnia mur. z 1928 roku kapliczka mur. z przełomu XIX/XX w. oraz park o pow. około 3 ha. Pałacyk piętrowy zbudowany na rzucie kwadratu, dach 4 spadowy z dobudowanym bocznym skrzydłem parterowym o eklektycznym wystroju elewacji otoczony jest niewielkim parkiem krajobrazowym z pocz. XX wieku z reliktami ogrodu barokowego w postaci fragmentu muru ogrodowego oraz drzew pomnikowych. Kapliczka wsparta kolumienkami toskańskimi. Gorzelnia wybudowana w stylu dworkowym.	Niewirków	Miączyn	Skarb Państwa	
286	16 10 1984	Kl. 534/4/84	Park Rożnówka w powierzchni 3,3 ha, krajobrazowy założony ok. 1820 roku przez Stanisława Nowakowskiego w oparciu o dość skomplikowany system kanałów. W latach 30-tych XIX wieku park posiadał charakter romantyczny o czym świadczyły liczne umieszczone tu pomniki ku czci bohaterów narodowych. Współcześnie kompozycję parku tworzą: układ wodny (przekształcony i odnawiany przez proj. PKZ z 1975 r.) oraz liczny drzewostan rosnący w nasadzeniu swobodnym.	Biłgoraj	Biłgoraj		
287	17 10 1984	Kl. 534/5/84	Park krajobrazowy z końca XIX wieku oraz zamczysko średniowieczne (rej. zab. nr A/58/231 z 18 II 1967 r.) z drzewostanem. W kompozycji parku wykorzystano deniwelacje terenu pozwalające na uzyskanie powiązań widokowych z otaczającym krajobrazem. Zachowane dwie aleje kasztanowcowe (jedna z nich zakończona altaną), aleja klonowa oraz dzika promnada w wąwozie, stanowiąca osie widokowe, których punktem centralnym jest XVI-wieczny kościół na wzgórzu. Obok alej stanowiących osie widokowe, dwie prostopadłe do nich aleje grabowe. W otoczeniu zamczyska zachowały się fragmenty najstarszej w założeniu alei lipowej, która prawdopodobnie towarzyszyła budowli zamkowej.	Uchanie	Uchanie	Osoba fizyczna	

1	2	3	4	5	6	7	8
288	16 10 1984	Kl. 534/6/84	Cmentarz grzebalny o pow. 0.7 ha z drzewostanem i nagrobkami. Cm. parafialny rzym.-kat. założony i poświęcony przez ks. Macieja Kwiatkowskiego 1 XI 1852 r. Elementem planistycznym cmentarza jest aleja prowadząca do bramy w kierunku północnym, dzieląca teren cmentarza na dwie prostokątne kwatery. Na cmentarzu występują liczne nagrobki kamienne, głównie w formie krzyży na postumentach z XIX w. i XX w. Cmentarz z dwóch stron otacza mur z kamienia miejscowego.	Radzięcin	Frampol	Par. rzym.-kat. Radzięcin	
289	18 10 1984	Kl. 534/7/84	Zabudowa działki przy ul. Zamenhoffa 16 w Zamościu na którą składa się: 1) Dom murowany parterowy z mieszkalnym poddaszem, 2) przylegająca od płn. wzdłuż ul. 1 Maja oficyna parterowa na planie litery „L" oraz kapliczka niszowa. Dom wybudowano na początku XIX wieku przebudowano w latach 20-tych XX wieku i restaurowano po 1945 r. Jego bryła o charakterystycznym kształcie dachu i specyficznych małomiasteczkowych proporcjach stanowi interesujący przykład domu odbiegającego od typowej zabudowy staromiejskiej. Dodatkowym umocnieniem oryginalnej bryły jest przylegająca od północy pozbawiona figury klasycystyczna kapliczka.	Zamość ulica Zamenhoffa 16	Zamość		
290	18 10 1984	Kl. 534/8/84	Grodzisko wczesnośredniowieczne (wg wstępnych badań wykopaliskowych X—XIII w.), położone na polach rolników: L. Zielińskiego nr działki 428, St. Polowca, nr działki 429, K. Miziuka nr działki 430 w granicach oznaczonych na załączonym planie. Grodzisko położone na niewysokim cyplowatym wyniesieniu reprezentuje typ zachodnio-wielkopolski z wyraźnie wyodrębnionymi wałami o konstrukcji skrzyniowej. Decyzja niniejsza stanowi zakaz użytkowania w/w terenu jako gruntu ornego.	Jurów	Jarczów	Osoby fizyczne	
291	18 10 1984	Kl. 534/9/84	Kamienica podcieniowa, dwukondygnacyjna o trzyosiowej fasadzie wraz z wyposażeniem architektonicznym. Powstała w 1 poł. XVII w. rozeb. w 1708 r. (na sosrębie w tylnej izbie zachowała się data przebudowy z inskrypcją). Jest przykładem typowym dla Zamościa kamienicy mieszczańskiej.	Zamość ulica Ormiańska 20	Zamość		
292	18 10 1984	Kl. 534/10/84	Kamienica podcieniowa, dwukondygnacyjna (w części tylnej 2-kond.) o trzyosiowej fasadzie na dwuarkadowym podcieniu wraz z wyposażeniem architektonicznym. Powstała w 1 poł. wieku XVII. Rozbudowywana w XVIII i XIX wieku. Jest przykładem typowej dla Zamościa kamienicy mieszczańskiej.	Zamość ulica Ormiańska 18	Zamość		
293	18 10 1984	Kl. 534/11/84	Kamienica podcieniowa, dwukondygnacyjna o 4-osiowej fasadzie na trzyarkadowym podcieniu wraz z wyposażeniem architektonicznym. Powstała w 1 poł. XVII wieku. W XIX wieku została przebudowana i powiązana funkcjonalnie z kamienicą sąsiadującą od wschodu. Jest przykładem typowej dla Zamościa kamienicy mieszczańskiej.	Zamość ulica Ormiańska 16	Zamość		
294	18 10 1984	Kl. 534/12/84	Zabudowa działki na którą składa się: 1) kamienica przednia, podcieniowa, 2-kondygnacyjna o 2-osiowej fasadzie wraz z wyposażeniem architektonicznym, 2) kamienica tylna (ul. Bazyliańska 10) 2-kondygnacyjna o 2-osiowej fasadzie. Kamienica podcieniowa powstała w 1 połowie XVII wieku. W XIX wieku została przebudowana i powiązana funkcjonalnie z kamienicą sąsiadującą od zachodu. Powstała wówczas także nowa kamienica zwrócona fasadą do ul. Bazyliańskiej. Następny dom	Zamość ulica Ormiańska 14	Zamość		

1	2	3	4	5	6	7	8
			na tej działce (ul. Bazyliańska 8) wzniesiony w latach pięćdziesiątych naszego wieku nie posiada cech stylowych.				
295	18 10 1984	Kl. 534/13/84	Kościół parafialny p. w. św. Stanisława bpa. (d. cerkiew unicka), wzniesiony po 1850 roku. drewniany orient., 1- nawowy, bezwieżowy z wyposażeniem wnętrza oraz drzewostanem. Cerkiew wkrótce po wybudowaniu zamieniono na prawosławną i następnie po częściowej przebudowie w 1922 roku przeznaczono na kościół rzymsko-katolicki. Należy do grupy cerkwi powstałych w ostatnich latach przed kasatą unii, którym zaczęto nadawać obce na tych terenach ukształtowanie i zdobnictwo charakterystyczne dla architektury rosyjskiej.	Wiszniów	Mircze	Par. rzym.-kat. w Wiszniowie	
296	18 10 1984	Kl. 534/14/84	Kościół parafialny p. w. Najświętszej Panny Marii Królowej Świata (d cerkiew prawosławna), wzniesiona w 1909 roku wg projektu arch. Duringo przez arch. A S. Zwierzchowskiego, murowany 1-nawowy, 1-wieżowy wraz z wyposażeniem wnętrza i drzewostanem. Cerkiew wzniesiona została w miejsce spalonej cerkwi unickiej. Po II wojnie światowej użytkwana była jako magazyn a w 1973 przywrócono fukcje sakralne przeznaczając obiekt dla potrzeb kościoła rzym-kat. Mimo częściowej przebudowy bryła budowli zachowała pierwotnie cechy charakterystyczne dla grupy murowanych cerkwi powstałych na tych terenach w ostatnich latach przed I wojną światową.	Grodysławice	Rachanie	Par. rzym.-kat. w Grodysławicach	
297	18 10 1984	Kl. 534/15/84	Kościół parafialny p. w. Matki Boskiej Częstochowskiej wzniesiony w latach 1921—1926 murowany 3-nawowy, 2-wieżowy z 4-kolumnowym portykiem wraz z wyposażeniem wnętrza i drzewostanem Kościół wybudowano w miejscu spalonej w 1920 roku drewnianej cerkwi, która ufundował dla bazylianów w 1641 roku Stanisław Góźdź i która w 1875 roku zamieniono na cerkiew prawosławną, po II wojnie światowej przejęto przez kościół rzymsko-katolicki. Nowy kościół otrzymał szlachetną neobarokową architekturę i bogate osiemiastowieczne wyposażenie..	Podhorce	Hrubieszów	Par. rzym.-kat. w Podhorcach	
298	18 10 1984	Kl. 534/16/84	Kościół parafialny p. w. Wniebowzięcia NMP, wzniesiony w latach 1769—74 odbudowany po pożarach w 1817, 1912 r., rozbudowany w 1905 r. murowany 1-nawowy, bezwieżowy wraz z wyposażeniem wnętrza oraz dzwonnicą murowaną z 1 połowy XIX wieku z dobudowaną w 1902 roku kapliczką, plebanią murowaną przed 1939 rokiem a także pomnik nagrobny (1898) i drzewostan w granicach ogrodzenia cz. mur. z 4 kaplicami w narożach. Kościół wybudowany w miejscu poprzedniego kościoła drewnianego z fundacji dziedzica wsi Antoniego Węglińskiego Rozbudowa kościoła nie zatarła pierwotnej barokowej bryły kościoła przy którym stanęły pozbawione wysokich walorów architektonicznych klasycystyczna dzwonnica oraz otaczajce kościół neogotyckich kapliczek.	Dzierążnia	Krynice	Par. rzym.-kat. w Dzierążni	
299	19 10 1984	Kl. 534/17/84	Kościół parafialny p. w. św. Trójcy wzniesiony w latach 1908—11 wg projektu arch. K. Skórewicza odnawiany w 1945 roku, murowany 1-wieżowy, 3-nawowy wraz z wyposażeniem wnętrza oraz nagrobek z 1853 r. i drzewostan. Jest jednym z nielicznych na Zamojszczyźnie kościołów neogotyckich. Wybudowany został w miejscu dawnego kościoła drewnianego Z uwagi na położenie na znacznym wyniesieniu i monumentalną bryłę stanowi dominujący element widokowy Komarowa i okolic.	Komarów	Komarów	Par. rzym.-kat. w Komarowie	

1	2	3	4	5	6	7	8
300	19 10 1984	Kl. 534/18/84	Kościół parafialny p. w. Narodzenia NMP wzniesiony w latach 1855—59. 1-wieżowy, 3-nawowy wraz z wyposażeniem wnętrza oraz dzwonnicą murowaną 1860 i drzewostan w granicach ogrodzenie murowane w 1860 roku z 3 kaplicami w narożach i bramką. Parafia w Kryłowie istniała już w XV wieku i należy do najstarszych na tych terenach. Obecny kościół wzniesiony z undacji Anieli Chrzanowskiej jako piąty w tym miejscu Poprzednie powstały kolejno w XV wieku, 1637, 1695 i 1754 jako kościoły drewniane. Architektura kościoła szczególnie we wnętrzu wykorzystuje formy charakterystyczne dla popularnego podówczas neogotyku.	Kryłów	Mircze	Par rzym.-kat. w Kryłowie	
301	24 10 1984	Kl. 534/19/84	Gmach Dawnej Akademii Zamojskiej (ob. Liceum Ogólnokształcące i Technikum Elektryczne) w Zamościu mur., czworokątny z kwadratowym dziedzińcem pośrodku, 2-kondygnacyjny w granicach oznaczonych murów zewnętrznych. W gmachu tym mieściła się założona w 1594 r. Akademia Zamojska. Wzniesiony został w latach 1639—1648 z fundacji Tomasza i Katarzyny Zamoyskich prawdopodobnie wg proj. J. Jaroszewicza. Gruntownie przebudowany najpierw w poł. XVIII wieku w stylu późnobarokowym a następnie około 1825 roku w zubażającym obiekt duchu „koszarowym". Budynek zachował wzorcowe rozplanowanie wczesnobarokowe, regularne o ścisłej symetrii i osiowości z krzyżowym układem komunikacyjnym. Jest wybitnym osiągnięciem XVII-wiecznej architektury szkolnej w Polsce.	Zamość	Zamość		
302	24 10 1984	Kl. 534/20/84	Kościół parafialny p. w. Wniebowzięcia NMP i św. Michała Archanioła (d. cerkiew prawosławna), wzniesiony około 1870 roku po 1950 roku dobudowano zakrystię drewnianą orient. 3-dzielny z wieżą nad babińcem z wyposażeniem wnętrza oraz dzwonnica drewniana z końca XIX w. brogowa i cmentarz przykościelny. Cerkiew wzniesiona w miejscu dawnej cerkwi unickiej i rekoncyliowana w 1919 roku na kościół rzymsko-katolicki. Należy do licznej grupy cerkwi typu bizantyjsko-rosyjskiej.	Werbkowice	Werbkowice	Par rzym.-kat. w Werbkowicach	
303	24 10 1984	Kl. 534/21/84	Kościół parafialny p. w. Opieki św. Józefa (d. cerkiew krew. unicka), wzniesiony w 1797 roku drewniany, orientowany, bezkopułowy, 3-członowy z wyposażeniem wnętrza oraz dzwonnica drewniana z 1 poł. XIX wieku wieżowa i cmentarz przykościelny z drzewostanem. Cerkiew wybudowana przez Ordynację Zamojską. Po 1870 roku zamieniona na prawosławną a w 1919 roku rekoncyliowana na kościół rzym.-kat. Obok wybudowanej w 1928 roku cerkwi w Horodle jest jedną na terenie województwa bezkopułową cerkiwą o planie dwudzielnym z małym przedsionkiem.	Łosiniec	Susiec	Par rzym.-kat. w Łosińcu	
304	24 10 1984	Kl. 534/22/84	Kościół filialny p. w. św. Piotra i Pawła (d. cerkiew unicka) wzniesiony w 1799 r. drewniany, później przekształcony, orientowany. 1-kopułowy, 3-dzielny z kwadratową nawą wraz z wyposaeżniem wnętrza i drzewostanem. Cerkiew rekoncyliowana jako kościół rzymsko-katolicki w 1950 roku. Dwie pseudolatarnie typu bizantyjskiego bogato dekorowane i zwieńczone cebulastymi kopułkami, pochodzi z czasu gdy po 1875 roku cerkiew zamieniono na prawosławną Cerkiew należy do najliczniejszych na Zamojszczyźnie grupy cerkwi 1-kopułowych chociaż kształt kopuły pozstał tylko wewnątrz gdyż zewnątrz jest to obecnie 8-boczny dach namiotowy.	Terebiń	Werbkowice	Par rzym.-kat. w Werbkowicach	

1	2	3	4	5	6	7	8
305	25 10 1984	Kl. 534/23/84	Kościół parafialny p. w. św. Marii Magdaleny, wybudowany w latach 1921—23 wg proj. J. Siennickiego, 1-wieżowy, 3-nawowy z wyposażeniem wnętrza i drzewostanem Kościół posiada bogato rozczłonkowaną bryłę o interesującej architekturze wywodzącej się z nurtu poszukiwań stylu narodowego i nawiązująca pośrednio do popularnego wówczas „stylu dworkowego”.	Biłgoraj	Biłgoraj	Parafia p. w. św. Magdaleny w Biłgoraju	
306	25 10 1984	Kl. 534/24/84	Kościół parafialny p. w. Wniebowzięcia NMP wzniesiony w 1592 roku i rozbudowany przed 1914 r. restaurowany w 1958 i 1984 roku murowany, 1-wieżowy wraz z wyposażeniem wnętrza oraz kaplica pogrzebowa (ob. sala katechetyczna) murowana z początku XX wieku, plebania murowana part. XIX/XX w. 2 figury na cmentarzu (z 1699 i 1873 r.) i ogrodzenie murowane z 2 bramami i kaplicami z początku XX wieku a także drzewostnem. Fundowany przez Jana Zamoyskiego jest jednym z najstrszych kościołów murowanych na Zamojszczyźnie. Na pocz. XX wieku został rozbudowany przez rodzinę Namysłowskich. Rozebrano małe prezbiterium a pozostawioną nawę rozbudowano do charakterystycznego dla baroku planu krzyża, zmieniając także zewnętrzny wygląd kościoła i nadając mu neobarokowy wystrój. Bogatszy program nadano również całości założena m.in. z reprezentacyjnymi bramami z figuralnymi rzeźbami.	Stary Zamość	Stary Zamość	Par. w Starym Zamościu	
307	26 10 1984	Kl. 534/25/84	Kamienica podcieniowa, 2-kondygnacyjna o 3-osiowej fasadzie na dwuarkadowym podcieniu wraz z wyposażeniem architektonicznym. Kamienica powstała w XVIII wieku i była rozbudowywana po pożarze w 1827 roku i na początku XX wieku oraz restaurowana około 1972 r. Jest przykładem typowej dla Zamościa podcieniowej kamienicy pozarynkowej.	Zamość ulica Ormiańska 10	Zamość		
308	26 10 1984	Kl. 534/26/84	Kamienica podcieniowa 2-kondygnacyjna o 3-osiowej fasadzie na 2 arkadowym podcieniu wraz z wyposażeniem architektonicznym. Kamienica powstała w XVIII wieku i była przebudowana po pożarze w 1827 r. w czasie restauracji obniżono ją do ob. wysokości. Jest przykładem dla Zamościa typowej kamienicy pozarynkowej.	Zamość ulica Ormiańska 8	Zamość		
309	27 10 1984	Kl. 534/27/84	Kamienica podcieniowa 2-kondygnacyjna o 4-osiowej fasadzie wraz z wyposażeniem architektonicznym. Powstała z połączenia zabudowy dwu posesji. Zabudowa działki Zachodniej powstała w połowie XVII w., natomiast wsch w 1 poł. XVIII w. Obydwie po pożarze w 1827 roku połączono i rozbudowano. Około 1971 roku kamienicę restaurowano.	Zamość ulica Ormiańska 4	Zamość		
310	27 10 1984	Kl. 534/28/84	Zabudowa działki dwukondygnacyjna o 3-osiowej fasadzie i 11-osiowej elewacji bocznej na którą składa się: podcieniowa kamienica przednia kamienica tylna i wiążący je łącznik wraz z wyposażeniem architektonicznym. Kamienica podcieniowa wzniesiona została na przełomie XVII i XVIII wieku Rozbudowana została po 1827 roku wówczas też powstała kamienica tylna (ul. Pereca), po czym połączono obie 3-osiowym łącznikiem. Jest przykładem typowej dla Zamościa skromnej zabudowy pozarynkowej.	Zamość ulica Ormiańska 2	Zamość		
311	27 10 1984	Kl. 534/29/84	Dawna mykwa żydowska w zabudowie zwartej murowana wybudowana po 1877 roku i restaurowana w latach 1975—1976. Budynek mykwy — rytualnej łaźni żydowskiej jest jedną z charakterystycznych budowli	Zamość ulica Zamenhoffa 5	Zamość		

1	2	3	4	5	6	7	8
			dawnej dzielnicy żydowskiej i wobec zniszczeń w czasie okupacji obiektem wyjątkowym na terenie Polski. We wnętrzu neobarokowego budynku zachowała się głęboko osadzona, przykryta sklepieniem, sala z basenem do kąpieli rytualnych, adaptowana obecnie na klub muzyczny.				
312	28 12 1984	Kl. 534/30/84	Cmentarz parafialny w Zamościu o pow 6,2 ha wraz z kaplicą cmentarną z 1917 roku i domem grabarza z 2 połowy XIX wieku oraz drzewostanem. Cmentarz założony około 1812 roku i wielokrotnie powiększony (ostatnio w 1918 i 1948 r.). Głównym elementem plastycznym cmentarza jest szeroka aleja przy której znajdują się obydwie budowle oraz kwatery wojenne. Układ alei odzwierciedla poszczególne fazy rozwoju cmentarza. Najstarsze nagrobki pochodzą z początku XIX wieku. Najciekawsze i najliczniejszą grupę stanowią nagrobki z przełomu XIX/XX wiek. Wykonane z piaskowca i charakteryzujące się formami pomnikami. Obok najliczniejszych nagrobków z krzyżami są także nagrobki obeliskowe, kolumnowe, kapliczkowe, ołtarzykowe, figuralne o formach naturalnych i tablicowe W niewielkiej ilości są też płyty nagrobne oraz nagrobki żeliwne (przeważnie krzyże). Na cmentarzu znajdują się groby osób zasłużonych dla miasta i regionu a także liczne kwatery żołnierzy 1939 r.	Zamość ulica R. Luksemburg	Zamość	Administrator Par. św. Tomasza w Zamościu	

Obwieszczenie obejmuje stan prawny na dzień 1-go stycznia 1985 roku.

Wojewódzki Konserwator Zabytków

mgr Tadeusz TWARDOWSKI

Adres redakcji: Urząd Wojewódzki w Zamościu, ul. Partyzantów 3, pokój 106 telefon 71-661, wewnętrzny 298.
Adres administracji: Urząd Wojewódzki w Zamościu, ul. Partyzantów 3 — Wydział Budżetowo-Gospod.

LZGraf. Tomaszów Lub. zam. 1762/87 — 800